

Ljubno v starih časopisih

1358 - PRVA OMEMBA LJUBNEGA V PISNIH VIRHI

Lewfel [. . . ze Lewfel in dem dorf . . .] 1358-10-01 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1389

Leufel [. . . bey Leufel . . .] 1389-05-04 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1398

Lewffel [. . . zu Lewffel . . .] 1398-01-25 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Lewfel [. . . ze Lewfel . . .] 1398-01-26 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1399

Lewfel [. . . ze Lewfel . . .] 1399-05-25 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1422

Leifel [. . . zu Leifel . . .] 1422-01-04 (Listina ARS ZL; CKSL)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1436

Lewfel [. . . ze Lewfel . . .] 1436 (FK Celje I, f. 40')
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Lewffel [. . . zu Lewffel . . .] 1436 (FK Celje I, f. 13)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1458

Leufl [. . . ze Leufl . . .] 1458-02-18 (Listina MZAB; RKF XXVI, št. 556)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1498

Levfel [. . . Levfel . . .] 1498 (Urb. Radovljica, f. 6)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Lewfel [. . . Lewfel . . .] 1498 (Urb. Radovljica, f. 43)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Lewfl [. . . zw . . . Lewfl . . .] 1498 (Urb. Radovljica, f. 108, 113)
Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1538

Tu je bila že 1538 lončarska zadruga.
Vir: Kranjska dežela (spisal Josip Ciperle, 1899)

1692

Od 1692 so se shajali tu romarji, ki so hodili častit vdarjeno Marijo. Tega leta namreč je udaril neki zidar leseno soho Marije, ki je stala v lopi pred cerkvijo.
Vir: Kranjska dežela (spisal Josip Ciperle, 1899)

1726 - POŽAR

Velik požar v Ljubnem je izbruhnil na Mali šmaren 8. septembra 1726. Hiše so bile v glavnem lesene, krite s slamo ali škodlami, zato se je požar hitro razširil na vso vas.
Vir: wikipedija.org

1754 – PRVI POPIS PREBIVALCEV

in pago Lauffen (Ljubno)

sub dominio Rottmansdorffensi
(gospostvo Radovljica)
Incolae (prebivalci)

Andreas Jakolitsh 60. Maria uxor 40. filia Elisabetha 12.

Laurentius Pirz 60. Helena uxor 40. Martinus Pizman 40. Agnes uxor 39. filius Lucas 15. filia Maria 3.

Bartholomaeus Jakolitsh 47. Maria uxor 35. filius Thomas n. filiae Barbara 8. Maria 5. Ursula 3.

Michäel Debellačk 40. Helena uxor 28. Maria filia ½.

Franciscus Perz 20. Agnes uxor 20. Georgius fili.us 6. septiman: Agnes filia 3.

Martinus Peibeis 15. Gertrudis uxor 14. filius Mathias ½. mater Helena 46.

Mathias Grilz 35. Maria uxor 30. Georgius filius 12. et Rochus 9.

Georgius Jarnal 15. Helena uxor 45.

Agnes Mokerna vidua 42. filii Franciscus 8. Joannes 4.

Joannes Sittar 30. Helena uxor 26. filii. Georgius 5. Laurentius 5. Jacobus 9. septiman:

Primus Sparouz 32. Ursula uxor 30. Laurentius filius 4. Maria fillia 17.

Georgius Wolta 55. Maria uxor 50.

Petrus Gollai 50. pastor. Margaritha uxor 40. Elisabetha filia 7. Maria 3.

Ursula Pastareuzin vidua 42. Georgius filius 18.

Casparus Lach 38. Ursula uxor 37.

Joannes Rosman 60. Helena uxor 60. Laurentius filius 7.

in Lauffen (Ljubno) sacerdotes

admodum reverendus dominus Josephus Weiss 53. beneficiatus coqua ejus Agnes 40.
reverendus dominus Matthaëus Priesterl 42.

reverendus dominus Michäel Suppanziz 44.

reverendus dominus Martinus Hribar 29.

Gorenjske družine – prvi popis prebivalstva, 1754
Vir: Mohorjeva založba (več avtorjev)

1826

Ljubno, 1826

Vir: Franciscejski kataster (<http://giskd6s.situla.org/giskd/>)

1844

Popis obertniske razstave v Ljubljani: Posebne hvale vredno blago so bili žebliji in čubežen Janeza Thomana fužinarja iz Kamne Gorice.

Bronaste svetinje: Gosp. Ig. Pibrovč, iz Kroke, za omikalnice za volno; gosp. J. Thoman, fužinar v Kamni Gorici, za čubežen in žeblje; gosp. J. Ambrožič, fabrikant omikalnikov za volno iz Ljubniga na Gorenškem; gosp. J. L. Potočnik, fužinar v Kropi, zažeblje; gosp. J. Resman, sukнар iz Zgoš na Gorenškem, za sukno.

Vir: Kmetijfke in rokodelfke novize, 6. 11. 1844

1856

... Sledimo nar poprej veliki cesti. Pelje nas ona na desno doli v obrežje Save in tik ob taisti gori proti Posavcu, kjer desno in levo obrežje Save veže most, kterege vasi iz okolice na lastne stroške napravljajo. Cesta se tu okrene zopet nekoliko na desno, in farno vas Ljubno na stermem griču pustivši pelje naprej, kjer pri potoku, ki priteče od Doberča verha, se prične zopet stermiti klanec, verh kterege v lepi ravnini stojite v mali daljavi ena od druge vasi: malo in veliko Dobro polje. Malo tje nas pelje zopet mali klanček v razprošteno okolico mošniško, kjer se kmalo tam vštric vasi Mošinj ločite cesti. Desna ali velika derži proti Otoku, kamor se zdaj kmali pride, in kjer je druga poštna postaja na gorensko-beljaški cesti; leva, stranska pa derži proti Radoljci, kamor se dospe od razpotja v kaki pičli pol uri. Na celi poti se nam kaže mestice Radoljca in zadej bleska okolica, prava Švajca kranjske zemlje. ...

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 20. 2. 1856

1857

Laufen	Ljubno	81	465	Laibach	Radmannsdorf
--------	--------	----	-----	---------	--------------

Vir: Deželni vladni list za krajnsko kronovino, 31. 12. 1857

Op.: 81 hiš, 465 prebivalcev.

1858

Iz Ljubnega. Zadnji dan avgusta smo dokončali šolsko leto. Zbrali so se šolarji po sv. maši praznično oblečeni v šoli, pričakovaje šolskega ogledovavca prečastitega dehanta radoljškega. Ko je odbila osem, so stopili prečastiti gospod v šolo, ž njih gospod fajmošter in še nekaj bolj zgodnjih poslušavcov. Nekoliko pozneje so tudi visokočastiti gospod radoljški predstojnik, Janez Košir, počastili Ljubenčane v družbi svoje ljubeznjive gospe in še dveh družih gospodičin, ktere je med tem, ko so visokočastiti gospod Košir pri izpraševanju sedeli, gospod inženir Sovan zabavljal, ter jim cerkev in nov zvonik razkazoval. Po kratki molitvici so začeli gosp. fajmošter, Matija Brolih, s kerščanskim naukom. Odgovarjali so otroci obojega spola tako, da se je moglo vsacemu nazočemu serce smejeti. Ne le nekteri, odgovarjali so od kraja do konca vsi ko da bi rezal. Obnašali se se v družih vedah ravno tako izverstno. Posebno pa zaslužijo gosp. fajmošter in ž njimi učnik posebno hvalo, da ni bila zraven mnogo družih reči sadjoreja zanemarjena. Ne porečem preveč, ako terdim, da so otroci več vedili, ko marsikter star kmet, ki še vedno misli, da se gospodom po mestih, ako govore o kmetijsktvu in svetujejo to in uno, le sanja. Da pa niso bili šolarji mehanično izeksercirani, je samo to dosti opomniti, da so večidel gospod dehant izpraševali, gotovo zato, da so se prepričali; ali otroci tudi razumejo kar govore, in res, z vsemi so bili kaj zadovoljni. Brez greha bi smeli vsi sosedje Ljubenčanom nevošljivi biti zavolj šole, pa tudi skerbeti da s tu in tam ustanovi šola ali pa poboljša. O poldne smo doveršili izpraševanje. Da tudi tukaj niso brez daril in zlatih bukev, se ve. Po izpraševanju so nas

gosp. fajmošter kaj gosposko pogostili. Ker sem že prej opomnil gosp. inženirja Sovana, si je gotovo vsak mislil, da je imenovani gospod naredil osnovo za turn, in res je to, pa tudi tako ukusno in izverstno, da vsacemu dopada. Največja čast in slava pa se spodobi gospod fajmoštru Matiju Brolih-u, ki so razum mnogo družih opravil in poprav to veliko delo v tako kratkem času dognati – saj Ljubenčanje ne uživajo delj ko dobre štiri leta te sreče, da so dobili za Božjo čast tako unetega pastirja pa tudi, kar cerkveno ekonomijo zadeva, tako razumnega gospodarja. Kril je zvonik ljubljanski mojster gospod Freiburger. Večidel je kril mojstrov sin po imenu Ludvik. Delo mojstra hvali, pa tudi pošteno obnašanje skoz in skoz priporočuje imenovanega mladenča, ker dobi se še kak dober delavec, pa je že ta ali una reč nad njim. Gospod mojster Freiburger in njegov sin pa nista le umna, izurjena rokodelca, tudi sta, kakor pravite Ljubljančani, honet!

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 15. 9. 1858 / V mapi Šola v Ljubnem

1866

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1865 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Zarnik Anton, [fajmošter](#).

Mohorjev koledar, 1866

Glavne občine v Ljubljanskem okrožju (1817-1848): 42. Radoljica s 3078 dušami; podobčine: Hraše, Žerovnica, Zabreznica, Doslovče, Lancovo, Radoljica, Predtrg, Nova vas; 43. Begnje s 3208 dušami; podobčine: Zapuže, Begnje, Otok, Mošnje, Brezje, Ljubno, Leše, Srednja vas; 44. Kropa s 2879 dušami; podobčine: Kropa, Kamna Gorica, Češnica, Dobrava, Zaloše.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 25. 4. 1866

Računi dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek – imena dariteljev v Radoliški dekani gg.: Vovk Simon; dekan, Lah Valentin; kaplan (oba v Radolici) – 2 gold., Bernik Lovro, Sterbenec Jož.; kaplan (oba v Kamnigorici), Vovk Janez v Ljubnem – 1 gold.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 25. 7. 1866

1867

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1866 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Vovk Janez, [fajmošter](#).

Mohorjev koledar, 1867

1869

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1868 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Vovk Janez, [fajmošter](#), Tavčar Jože.

Mohorjev koledar, 1869

1871

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1870 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Vovk Janez, župnik; Šoklič Tomaž, duhovnik v pokoju, Pezdič Janez, Ambrožič Matevž, Ambrožič Jaka, Pogačnik Janez, Tavčar Jože, Pogačnik Luka, Čebavs Neža, Pogačnik Nace, Pogačnik Janez, Hanžič Janez, Markovec Janez, Marčun Mica, Ješe Neža, Vester Reza.

Mohorjev koledar, 1871

1872

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1871 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Vovk Janez, župnik; Soklič Tomaž, duhovnik v pokoju; Ješe Mica, Tavčar Jožef, Pogačnik Nace, Pogačnik Janez, Pezdič Janez, Ambrožič Matevž, Ambrožič Jakob, Pogačnik Luka, Čebavs Neža, Bešter Reza, Pogačnik Janez, Markovec Janez, Hanžič Janez, Marčun Mina, Praprotnik Tomaž, Vidic Jakob, Šlibar Jan., Cvenkelj Marija.

Mohorjev koledar, 1872

1873

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1872 / Dekanija Radoljica /

Ljubno. Vovk Janez, župnik; Šoklič Tomaž, duhovnik v pokoju, Pezdič Janez, učitelj; Praprotnik Rozalija, gospodičina; Praprotnik Tomaž, kmet; Tavčar Jože, prodajalec; Ambrožič Matevž, Ambrožič Jakob, Vidic Jakob, posestniki; Pogačnik Janez, rokodelec; Pogačnik Janez, kmečki sin; Markovec Janez, prodajalec; Šlibar Janez, posestnik, Pogačnik Luka, delavec; Ješe Neža, Čebaves Neža, kmečke hčere; Bešter Reza, dekla; Marčun Mica, kmečka hči; Cvenkelj Marjija, kmetica; Pezdič Matija, rokodelec; Markovec Jernej, posestnik; Hanžič Janez, slikar, Markelj Mica.

Mohorjev koledar, 1873

III. V okraji Radoljskem se začne okuženi mejni okraj pri meji okraja Kranjskega pri občinah: Mošnje, Ovsiše, Kamna-Gorica, Kropa, Lancevo, Predtrg, Radoljica ter obseže sledeče kraje: Brezje, Noše, Črnivec, Dobropolje, Globoko, Gorica, Mošnje, Vrbnje, Preddvor, Gornji- in Dolnji-Otok, Ljubno, Posavec, Prapreče, Lese, Palovče, Pirašče, GornjaSrednja- in Doljna-Dobrava, Lipnica, Presernje, Brezovica, Češnice, Ovsiše, Polšica, Rovte, Misače, Otoče, Podnart, Zaloče, Kamna-Gorica, Kropa, Brde, Gornjain Doljna-Lipnica, Lancevo, Mošnje, Vošce, Predtrg in Radoljica in iz občin v Begnjah in Lescah kraje: Zapuše, Begnje, Zgoš in Nova vas.

Vir: Oglasnik, 9. 4. 1873

(Iz seje družbe kmetijske 8. dne t. m.) vpričo c. kr. vladnega zastopnika gosp. Roth-a pod predsedstvom barona Wurzbacha. Razdelila se je državna podpora za lansko leto v znesku 1100 gold. za napravo vodnjakov (kali) za ljudi in živino v tacih krajih, kjer trpijo

veliko pomanjkanje vode. ... Podpore je prosilo 21 občin (sosesk) ... na Gorenškem: občina Ljubno 100 gold., občina Palovče 90 gold. ...

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 18. 6. 1873

1874

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1873 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vovk Janez, župnik; Šoklič Tomaž, duhovnik v pokoju; Pezdič Janez, učitelj; Ambrožič Jakob, Ambrožič Matevž, Šlibar Janez, Tavčar Jože, Pezdič Matija, Markovec Janez, Markovec Jernej, Praprotnik Tomaž, Pogačnik Janez, Pogačnik Ignacij, Vidic Jakob, Pogačnik Luka, Bohinc Franc, Cvenkelj Marija, Praprotnik Rozalija, Vester Terezija, Ješe Neža, Čebaves Neža, Markelj Mica, Hanžič Ivan, slikar.

Mohorjev koledar, 1874

1876

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1875 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vovk Janez, župnik; Šoklič Tomaž, duhoven v pokoju; Pezdič Janez, učitelj; Markovec Janez, Pogačnik Janez, Pogačnik Ignac, Praprotnik Tomaž, Ambrožič Matevž, Ambrožič Jakob, Tavčar Jože, Markovec Jernej, Šlibar Janez, Hlebčar Matevž, Marčun Franc, Praprotnik Rozalija, Ješe Neža, Cvenkelj Marija, Vester Terezija, Langus Mica, Hanžič Ivan, slikar; Kosova hiša.

Mohorjev koledar, 1876

(C. kr. deželna cenilna komisija) objavlja, da vsled §. 10 poduka za vcenitev zemljišč se snidejo dotični cenilci iz Radolškega in Kranjskega cenilnega okraja 6. junija ob 9. uri zjutraj v katastralni občini Sv. Ane, in skupaj obhodijo na meji katastralnih občin: Doslovče, Begune, Leše, Ljubno, Zaloše, Češenco, Kropo, Lancovo in Selo Radolškega okraja.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 31. 5. 1876

1877

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1876 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vovk Janez, župnik; Pezdič Janez, učitelj; Markovec Jernej, Pogačnik Janez, Tavčar Joža, Markovec Janez, Praprotnik Tomaž, Hlebčar Matevž, Marčun Franc; Ambrožič Jakob, izdelovalec tehtnic in kertač za volno; Šlibar Janez, Markelj Janez, Longus Mica, Praprotnik Rozalija, Cvenkelj Marjana, Vester Terezija, Pezdič Liza, Ješe Neža, Kosova hiša, Praprotnik Mica.

Mohorjev koledar, 1877

Teran Janez, župnik.

Vir: Letopis Slovenske Matice za leto 1877.

1878

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1877 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez; župnik, Jarc Jurij; duhovnik v pokoju, Pezdič Janez; učitelj, Ambrožič Jakob; izdelovalec tehtnic in kertač za volno. Pogačnik Janez, Tavčar Jožef, cerkovnik; Praprotnik Tomaž, Hlebčar Matevž, Marčun Fr., Šlibar Janez, Markelj Janez, Čebavs Franc, Praprotnik Rozalija, Cvenkelj Marija, Vester Reza, Ješe Neža, Praprotnik Mica, Grošelj Lenka, Kosova hiša, Markovec Janez.

Mohorjev koledar, 1878

Teran Janez, župnik.

Vir: Letopis Slovenske Matice za leto 1878.

1879

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1878 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik, Jarc Jurij, duhovnik v pokoju, Ambrožič Jakob; izdelovalec tehtnic in kertač za volno, Pogačnik Janez, izdelovalec kertač za volno, Praprotnik Tomaž, Marčun Franc, Šlibar Janez, Markelj Janez, Čebavs Franc, Markovec Janez, Cvenkelj Marija, Praprotnik Rozalija, Ješe Neža, Praprotnik Mica, Grošelj Lenka, Kosova hiša, Globočnik Marija.

Mohorjev koledar, 1879

1880

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1879 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jože; Ambrožič Jakob, izdelovalec tehtnic in kertač za volno, Pogačnik Janez, izdelovalec kertač za volno, Praprotnik Tomaž, Marčun Franc, Šlibar Janez, Čebavs Franc, Markovec Janez, Markovec Jernej; Hlebčar Matevž, Bohinc Janez, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Kos Primož, Cvenkelj Marjana, Praprotnik Rozalija, Ješe Neža, Praprotnik Mica, Grošelj Lenka, Globočnik Marija, Kosova hiša, Jeglič Mica Bitenčeva, Jeglič Mica Mikelnova, Snedic Jera, Gogala Rozalija, Markl Janez.

Mohorjev koledar, 1880

1881

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1880 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jože, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Tomaž, Marčun Franc, Šlibar Janez, Čebavs Franc., Markovec Janez, Markovec Jernej, Hlebčar Matevž, Bohinec Janez, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Kos Primož, Cvenkelj Janez, Kocijančič Janez, Praprotnik Rozalija, Ješe Neža, Grošelj Lenka, Globočnik

Marija, Kosova hiša, Jeglič Mica Bitenčeva, Jeglič Mica Mikelnova; Snedic Jera, Gogala Rozalija, Markl Janez.

Mohorjev koledar, 1881

1882

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1881 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jože, Ambrožič Jože, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Tomaž, Marčun Franc, Čebavs Franc Markovec Janez, Markovec Jernej, Hlebčar Matevž, Bohinec Janez, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Kos Primož, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Cvenkel Rozala, Ješe Neža, Grošelj Lenka, Globočnik Marija, Kosova hiša, Jeglič Mica Bitenčeva, Jeglič Mica Mikelnova, Snedic Jera, Gogala Rozalija, Markl Janez, Bizjak Lovro, Praprotnik Mica, Jekovc Marija.

Mohorjev koledar, 1882

(Tržaška razstava.) Trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani so se sledeča oglasila za tržaško razstavo izročila: Ambrožič Jožef iz Ljubnega – gredaše, Grilec Luka iz Zgoše – sukno, Pibrovč Franc iz Kroke – tehtnico, Pirc Franc in sinovi iz Kroke – verige, drat, dratene in kovane žeblje, Zupan Matija iz Kroke - meh

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 5. in 12. 4. 1882

1883

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1882 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jože, Ambrožič Jože, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Marčun Franc, Čebavs Franc, Markovec Janez, Markovec Jernej, Hlebčar Matevž, Bohinec Neža, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Kos Primož, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Grošelj Lenka, Globočnik Marija, Kosova hiša, Jeglič Mica Mikelnova, Snedic Jera, Gogala Rozalija, Markel Janez, Bizjak Lovro, Teran Peter, Jekovec Marija.

Mohorjev koledar, 1883

1884

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1883 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jože, Ambrožič Jože, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Čebavs Franc, Hlebčar Matevž, Bohinec Neža, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Grošelj Lenka, Globočnik Mica, Kosova hiša, Gogala Rozalija, Markel Janez, Bizjak Lovro, Teran Peter, Cvenkel Rozalija.

Mohorjev koledar, 1884

1885

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1884 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, **župnik**; Teran Jožef, Ambrožič Jožef, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Čebavs Franc, Hlebčar Matevž, Bohinec Neža, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Grošelj Lenka, Globočnik Mica, Kosova hiša, Markel Janez, Bizjak Lovro, Teran Peter, Markovec Janez, Fajfar Mica.

Mohorjev koledar, 1885

(Za letošnjo prvo porotno sejo), ki se je pričela 12. marca, so bili izžrebani naslednji porotniki: Ivan Cvenkelj, gostilničar v Ljubnem.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 4. 3. 1885

1886

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1885 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, **župnik**; Teran Jože, Ambrožič Jože, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Čebavs Franc, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Kosova hiša, Markel Janez, Bizjak Lovro, Markovec Janez, Marčun Peter, Bohinec Neža, Grošel Lenka, Fajfar Mica.

Mohorjev koledar, 1886

1887

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1886 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, **župnik**; Teran Jožef, Ambrožič Jože, Ambrožič Jakob., Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Čebavs Franc, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Cvenkelj Janez, Kocijančič Janez, **posestniki**; Kosova hiša, Markel Janez, Bizjak Lovro, Markovec Janez, Marčun Peter., Bohinec Neža, Grošelj Lenka, Fajfar Mica, Grabnar Rozalija.

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1887.

1888

V Mohorjevem koledarju za leto 1888 ni podatkov o Dekaniji Radoljica! Op.: V digitaliziranem MK manjka zadnji del, kjer so naročniki Dekanije Radoljica!

1889

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1888 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, **župnik**; Teran Jožef, Ambrožič Jožef, Ambrožič Jakob, Pogačnik Janez, Praprotnik Janez, Čebavs Franc, Hanžič Janez, Mohorič Janez, Cvenkel Janez, Kocijančič Janez, Kosova hiša, Markelj, Bizjak Lovro, Markovec Janez, Marčun Franc, Pogačnik Franc, Majer Valentin, Pezdič Janez, Pezdič Anton, Bohinec Neža, Grošelj Lenka, Fajfar Mica, Grabnar Rozalija, Pezdič K, Teran Peter, Vidic Tine, Pielich Lor.

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1889.

Hišni posestnik in zidar Jos. Pohar iz Ljubnega na Gorenjskem je kopal s tovariši breg pri neki kovačnici, da bi dobili nekaj več prostora krog poslopja. Kar zagrmil plast zemlje in skalovja proti ozidju ter pritisne Pohorja k zidu. Hitro ga potegnejo izpod zasipa, pa nesrečnež je bil ves pretrt, na glavi ranjen in ves krvav, toliko da je bil spovedan in v sv. olje djan, izdihnil je svojo dušo.

Vir: Domoljub, 21. 3. 1889

1890

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1886 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez; župnik, Teran Jožef, Ambrožič Jožef, Ambrožič Jakob, Praprotnik Janez, Čebavs Fr., Hanžič Jan., Mohorič Janez, Cvenkel J., Kocjančič Janez, **posestnik**, Kosova hiša, Markel Jan., Markovc Janez, Marčun Franc, Pogačnik Fr., Majer Valentin, Pezdič Janez, Pezdič Anton, Bohinec Neža, Fajfar Mica, Grabnar Rozala, Pezdič Kat., Teran P., Pielich Lorenc, Ravnik Jan., Jeglič Nace, Rant Jožef. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1890.

1894

Iz Ljubnega. (Redkost ali redki slučaj) Tukajšnji cerkveni ključar, ki je častni posel cerkvenega ključarja mnogo let opravljal na občno zadovoljnost faranov z imenom France Skorčič, kmetovalec tu v Ljubnem, zbolel je kmalu po začetku tega leta za želodčnim in črevnim katarom (prisadom), da je dan za dnevom vidno pešal, ter se je dal že konec meseca januarja prevideti s sv. zakramenti za umirajoče.

Omenjeni je oče peterim še živim sinovom in eni hčeri. S svojo skrbno ženo Jero roj. Cvenkel je 41 let živel v lepi krščanski zastopnosli, prizadeval si je svoje otroke vzgojiti v dobre kristjane in čvrste državljanke, ter jih vse lepo oskrbel. Najstarejši izmed njih je uradnik v mestnem starešinstvu na Dunaju, drugi ravno tako v Sarajevu, tretji je nadučitelj na Koroškem, četrt, posestnik in mesar na Dolenjem Štajerskem, peti pa nastopi za očetom podedovano kmetijo.

Ko se je omenjenemu očetu bolezen znatno shujšala, došli so na dotično naznanilo vsi njegovi sinovi, ter so z materjo (oziroma ženo) njemu ljubeznivo stregli, ter mu tako s pravo detinsko ljubeznijo olajšali zadnje ure njegovega življenja na tem svetu.

Zadnji dan meseca januarja je poslala slabotnost omenjenega tolika, da se je moglo slutiti, da smrt skoraj nastopi. Žena njegova pa sicer že nekoliko bolehna, ki je tudi hudo pljučnico že parkrat dostala, je bila na omenjeni dan še precej pri moči. V ponedeljek 4. febr. na večer zboli tudi ona nenadoma za pljučnico. Bilo ji je vedno huje. Mož ležal je že več dni skoraj nezaveden ter se je komaj zavedal bolezni svoje žene. V petek, t. j. 9. febr. opoludne opelaše so mu moči toliko, da je bilo misliti, da bo skoraj sklenil. Ravno tako prihajalo je čez dalje hujše njegovi ženi, ki je tudi res ob 8. uri zvečer v Gospodu zaspala, a četrť ure pozneje ločila se jo tudi duša očeta od telesa.

Tako se sme o omenjenih rajnih trditi, da jih še smrt ni ločila, ker sta oba zamrla v teku ene četrt ure. Nepotrebno zdi se mi še omenjati, da je bil pogreb omenjenih v nedeljo popoldne slovesen, in da se ga je pri lepem vremenu udeležilo mnogo ljudi tudi iz sosednjih fara.

Hvalno mi je omeniti spodbudno vedenje in detinsko iskreno ljubezen omenjenih otrok do svojih rajnih starišev.

Domoljub, 1. 3. 1894

1899

Ljubno leži ob cesti proti Javorniku. Tu je bila že 1538 lončarska zadruga. Od 1692 so se shajali tu romarji, ki so hodili častit vdarjeno Marijo. Tega leta namreč je udaril neki zidar leseno soho Marije, ki je stala v lopi pred cerkvijo.

Vir: Kranjska dežela (spisal Josip Ciperle, 1899)

1900

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1899 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Teran Janez, župnik; Teran Jos., Ambrožič Jož., Ambrožič Jakob, Praprotnik Jan., Cvenkel Rožal, Kocjančič Jan., Kosova hiša, Markelj Jan., Marčun Fr., Markovc Jan., Markovc Jern., Pogačnik Franc, Bohinec Neža, Pezdič Katra, Teran Pet., Rant Jožef, Hkavc Rozal., Pezdič Anton, Markelj Tine, Pogačnik Jož., Rozman Jan., Bohinec Janez, Tavčar Miha, Pezdič Roz., Toman Mica, Vidic Janez, Vidic Rozal., Štular Anton, Pogačnik Jožefa, Praprotnik Jan., Praprotnik Ant., Longus Jan. (P. Podnart.) 33

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1900.

Tabla čevljarkega mojstra – Ivana Vidica, ok. 1900

Vir: DAR

Trgovina in obrt. V političnem okraju radovljiškem so pričeli v minulem mesecu izvrševati obrt: Anton Pogačnik v Podnartu, Valentin Por na Dobravi in Frančiška Stare na Česnjici, gostilničarsko obrt: Janez Valland v Hlebcih, čebelarstvo; Valentin Por na Dobravi, trgovino z žganjem; Lucija Gašparin v Zgošah, pivo v steklenicah; Marija Gartner v Kropi, trgovino z žebliji; Marija Šolar v Ljubnem, trgovino s posteljnim perjem.

Vir: Gorenjec, 23. 6. 1900

1902

Ubil se je na mostu pri Otočah železniški uslužbenec g. Albin Jakše iz Ljubljane. Pripeljal se je sinoči z Bleda na kolesu brez zavore ter padel s tako silo ob ograjo, da je obležal mrtev.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 25. 7. 1902

1903

Osebnosti. V pokoj stopi po 45. službenem letu g. Franc Teran, župnik v Ljubnem.

Vir: Gorenjec, 26. 9. 1903

1904

Ljubno. Ustanovilo se je prepotrebno gasilno društvo.

Vir: Domoljub, 7. 1. 1904

Ljubno pri Podnartu je dne 2. t. m. zapustil ondotni župnik g. Janez Teran, ki je ondi služil okrog 28 let. Dne 8. t. m. je nastopil svojo službo novi župnik g. J. Vilman.

Vir: Gorenjec, 5. 3. 1904

Iz Ljubnega. Dne 2. sušca nas je zapustil č. g. župnik Janez Teran ter stopil v stalni pokoj. — Težko nam je bilo slovo od častitljivega, sivolasega in dobrohotnega starčka, ki je prišel še kot čvrst delavec v vinogradu Gospodovem med nas. — V teku dolgih 28 let. ko je pastiroval med nami, je z vso vnemo skrbel za božjo čast ter mirno in neumorno deloval za zveličanje duš. Posebno in požrtvovalno pa je skrbel za oplešavo nase cerkve »Udarjene Marije Pomagaj«. Ni ga skoro med nami, ki bi mu ne vedel hvaležnosti. — Vsaj je pač tolikim izmed nas podelil sv. krst, vcepljal v srca nauke ter jih slednjič spremil k večnemu počitku. Prešinjeni čutom globoke hvaležnosti, voščimo vsi

župljani č. g. župniku po dolgem trudu srečen večer življenja, onstran groba pa večno plačilo!

Vir: Domoljub, 17. 3. 1904

Gasilno društvo v Ljubnem priredi veselico dne 1. maja l. l. v prostorih gostilne Ambrožič v Ljubnem.

Vir: Gorenjec, 23. 4. 1904

Iz uradnega lista. Prostovoljna sodna dražba nepremičnin se vrši vsled prošnje Antona Pezdiča, načelnika krajnega šolskega sveta v Ljubnem, dne 6. oktobra t. l. v Ljubnem pričenši ob 9. uri dopoldne. Naprodaj so po javni dražbi nepremičnine, za katere so se ustanovile pristavljene izklicne cene, in sicer pod vložko št. 94. katastralne občine Ljubno. Dražbene pogoje je mogoče upogledati pri sodišču v Radovljici.

Vir: Gorenjec, 1. 10. 1904

1905

Obsojen je bil pred porotniki v Ljubnem radi posilstva na 13 mesecev težke ječe tovarniški delavec Andrej Kastelic iz Radovljice.

Vir: Gorenjec, 21. 1. 1905

Pšice z Ljubnega. Po zaslugi naših fajmoštrov in nekaterih borniranih klerikalnih voditeljev, ki so odbirali odbor po ljubenski podobčini za »Gemeindeavšus«, so prišli res na krmilo naši podobčini možje, ki nam poskrbe s svojimi brihtnimi glavicami marsikaj smešnega. Ker je ravno predpustni čas, obrnemo se na slavno uredništvo »Gorenjca«, da nam dovoli malo prostora v svojem cenjenem listu, da priobčimo nekaj takih smernic v razvedrilo častilim čitateljem »Gorenjca«.

— Naš g. učitelj z imenom Edvard Markošek, ki je bil tudi izvoljen za »gemeinderota«, je tituliral pri neki vlogi cestni odbor za »c. kr.«, reci cesarsko-kraljevi cestni odbor. Svetovali bi temu »rotu«, ki je obenem podobčinski tajnik, namesto da se je prisilil v občinski odbor, naj bi se rajše učil, kdo in kaj je c. kr. in kaj ne.

— Cestni odbor je imel nato neko posvetovanje in odborniki, videvši to vlogo, so si med seboj čestitali, da so »c. kr.«. Tudi mi jim čestitamo!

— Naš »purgermajster« je tudi učena glava in ima prav dobre pojme o javnih sejah. Nek občan ga je opozoril, zakaj ne napravi javnih sej, in ta dični »purgermajster« se je krepko odrezal: Kako pa misliš ti javno sejo, saj so bila obojna vrata odprta. Mi pa vendar temu vzor-odboru v zimskem času ne privoščimo take javne seje, kajti pozebsti jim zna še tisto malo pameti. Dalje prih.

Vir: Gorenjec, 11. 2. 1905

Smrt zadnjega lončarja v Ljubnem. Z Ljubnega se nam piše: Kruta smrt, ki se ne ozira nič na človeške pritožbe, se je nastanila skoro gotovo pri nas; že po novem letu je spravila osem ljudi k večnemu po čitku. Tragičen in pretresljiv prizor se je zgodil pa v četrtek 10. t. m. Posestniku Antonu Pircu je umrla že četrta žena v torek 14. t. m. Ker je bil mož že prileten, je vedel, da izgubi žnjo zadnjo oporo na starejša leta in da mu bode

vsled starosti nemogoče dobiti še peto ženo. Žaloval je do skrajnosti; ko je minul namreč v četrtek pogreb njegove žene, prekipela je žalost do vrhunca. Zgrudil se je tri ure pozneje nezavesten na tla in bil v trenutku mrtev. Gospod župnik, ki je prihitel, da ga previdi, je konštaliral smrt. Od žalosti mu je počilo srce. S smrtjo lega moža izgubimo zadnjega lončarja nekdanj tako cvetoče obrti. Večino let svojega življenja je preživel v revščini.

Vir: Gorenjec, 18. 2. 1905

Pšice z Ljubnega. — »Kaj smo vendar mislili, da smo se dali »naštirati« in smo volili takov-le odbor, saj ni za to.« Tako in enako vzdihuje pretežna večina občanov, ki je na klerikalno komando volila »katoliške može« (tako namreč pri nas imenujejo klerikalce), ki so pa za vse prej, kakor za občinski odbor.

Res pomilovanja vredno je ljudstvo, ki voli vse, kar jim taki izkoriščevalci ljudstva zapovedo, potem pa morajo tiho obžalovati to svojo nevednost. Ob času volitev nočejo nič slišati svarila, da vsak ni za občinski odbor, čeprav je »cekrnošter« ali pa klerikalni učitelj.

Usmiljeni brat je hodil pretečeni teden nabirat milodarov za bolnišnico v Kandiji. Vsak pošteno misleči človek rad daruje po svoji moči za revne bolnike kak znesek, le v hiši »katoliškega« odbornika, z imenom Alojzija Fajfarja je dobil namesto kakega darila, kakor nam je pravil dotični brat, nebroj psovk in zaničevanja.

Krščansko prepričanje se pokaže ob takih prilikah, ne pa za časa volitev, ko se navadno taki ljudje hinavsko delajo svetnike in obešajo njih vero na veliki zvon, dočim v srcu ni duha o tej. Omenimo naj tudi, da neumnost tega odbornika sega do neba. Tega človeka, ki je obenem cvet neotesanosti, je naš župnik volil ter hoče žnjim utrditi v naši župniji vero in — o joj! — naš g. učitelj ima najožje prijateljstvo žnjim.

To jezi naša župnika, da se ljudstvo ne udeležuje velikonočnega izpraševanja. Župnik v Mošnjah je sklical za vas Brezje izpraševanje dvakrat ob »ogromni« udeležbi, enkrat štirje, drugikrat sedem. Malo bolje je bilo pri nas, a vendar je župnik uvidel, da ni vse tako, kakor je mislil. Zato je vzdihoval: Kaj sem se Vam vendar zameril! Gospod župnik, povemo Vam, da ste tega sami krivi, ker ste ob času volitev zasejali med našo prej tako mirno vas seme strankarskega sovraštva i. t. d.; sedaj pa žanjete, kar ste sjali.

Vir: Gorenjec, 25. 2. 1905

Iz Mošenj. »Vabilo za na bal, v nedeljo v Mošnje,« tako je oddajal znani klerikalni učitelj v Ljubnem, s katerim se pa že še pomenimo, vabila, oziroma računski zaključek za občni zbor hranilnice in posojilnice v Mošnjah. Ker se ne brigamo veliko za taka podjetja, katerih promet kaže, da bi nesla skoto toliko kupčija z jajci, kakor taka posojilnica, o čegar redu se je izrazil revizor dne 17. in 18. februarja, da, ako bode našel še kaj takega, da gre »šparkasa v luft«, pač pa hočemo obvestiti širšo javnost, kako postopajo klerikalci, ako imajo vse sami v rokah. Ako pogledamo letošnji zaključek, vidimo mi koncu ime odbornika: Gašper Villman, župnik v Ljubnem, kateri je komaj eno leto v župniji, a volitev se jo postavno vršila pred dvema leti. Kako je prišel v odbor, nam ne gre v glavo. Naj nam to g. Trpin pojasni. Ker za letošnji občni zbor ni bilo naznanjeno nobenega, sporeda o kaki novi volitvi, niso stranke o letu nič vedele za kako volitev, katera se je vršila, in ko smo zvedeli, da je bila volitev, navdala nas je zavist, daje med novoizvoljenim starim odborom tudi znani Skorčič, podžupan z Ljubnega, in cehmošter,

kateri ima vzlic vsej neumnosti sedaj vse polno častnih služb, in pri prihodnjih državnozbornih volitvah dobi g. J. Pogačnik, deželni in državni poslanec, tekmeča v osebi g. Skorčiča. Pa pri vseh častnih službah se mu poda še najbolj, kadar vozi gnoj z volom, za kar je najbolj sposoben. Vidi se, kako se boje naši klerikalci pred pravilno naznanjenimi volitvami, ker vedo, da bi v tem slučaju ne peli sami črni kosi v odboru. V to poklicane faktorje pa opozarjamo, da bodo skrbeli, da bi se tudi volitve pri takih hranilnicah vršile pravilno. Podrobnosti o zborovanju in drugem prihodnjič.

Vir: Gorenjec, 24. 3. 1905

Iz Ljubnega. – »Tolsta Nežika«, kakor jo nazivlje dopisnik iz Križev pri Tržiču v zadnji številki »Gorenjca«, ki jo je odkurila iz župnišča v Križih in se nahaja sedaj tukaj ter čaka, kakor pripovedujete stare in mlade žene, vlaka, ki jo popelje v prestolico Italije. Dopisniku iz Križev bodo gotovo znane kake pikantnosti o tej pobožni »marijini« hčerki in farovski kuharici izza farovških kulis; naj nam blagovoli to sporočiti? Več svoječasno.

Vir: Gorenjec, 24. 3. 1905

Gasilno društvo v Ljubnem priredi v nedeljo, dne 7. maja t. l. veselico s srečkanjem v prostorih gostilne Ambrožič. Svira godba na pihala. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Spored: 1.) Srečkanje; 2.) Prosta zabava; 3.) Ples. Darila, oziroma dobitki se hvaležno sprejemajo. Čisti dobiček je namenjen za društvene potrebe; zatorej se p. n. občinstvo vabi k obilni udeležbi. Odbor.

Vir: Gorenjec, 22. 4. 1905

Pšice z Ljubnega. »V cajtenge dajte našega podžupana Skorčiča, vulgo Kosa! Tako hodijo tožit zaslepljeni volilci, ki so pod Cvenkeljnovim terorizmom volili podžupanom devičarja Kosa. -- »Ako me boste volili podžupanom, imeli boste takoj lepo pot na Praproše.« S takimi obljubami je torej Kos slepil Praprošane, dasi je vedel že naprej, da jih ne more in tudi ne sme izvršiti. Njemu je bilo le na tem, da se povzdigne na podžupanski stolec. — Zdaj se jih pa oglašča sto: Kos nam več podžupanil ne bo. On le nerga, nerga in nerga. — S takimi obljubami, ki se ne dajo izpolniti, »farbati« ljudi, se pač pravi, biti neznačajnej. — Svojo neznačajnost je pokazal tudi s tem, da je odstopil od gasilnega društva, dasi je bil njegov podnačelnik . . . — Zakaj pa? Zato, ker mora vsak, kdor je pravi gasilec, biti delaven, požrtvovalen za bližnjega, katerega moramo po sv. pismu ljubiti kakor samega sebe. Toda taki tiči kakor je naš Kos, niso za delavnost, pač pa jim je pri vseh službah vedno le zato: »Čast, čast in zopet čast.« Pri vsem tem jim ni treba delati ničesar drugega, kakor podkresati svoje po zastavah in mlajih okrašeno ime. — Da to temelji na resnici, vedo vsi odborniki, posebno pa naš učitelj, ki mu opravlja tajniški posel. — Kot podžupan bi moral v prvi vrsti skrbeti za napredek gasilnega društva v domači vasi. Društvo ga je tudi iz tega namena volilo podnačelnikom, akoravno je bil že takoj ob ustanovitvi sovražnik gasilnega društva. Naš podžupan je pač pokazal s svojim odstopom od gasilnega društva, da mu ni mar občinska korist. Ta njegov odstop gotovo jasno kaže, kako on podžupani pri nas. — Odstopil je tudi radi tega, ker njegova boljša polovica — Marijana to rajše vidi. Gasilno društvo je istih misli. Zatorej mu lahko zakliče: »Idi in ostani z mirno vestjo v naročju svoje ljube Marijane, ker nisi društvu koristil ničesar.« / Nagasilec.

Še nekaj bi radi na tihem povedali Pezdirčkovemu Krožku, a za danes rajše molčimo in želimo: Na svidenje!

Vir: Gorenjec, 6. 5. 1905

Z Ljubnega. Šolski otroci prirede v korist kmetijske podružnice v Ljubnem gledališko igro. Tako se glase vabila za veselico kmetijske podružnice. Toraj šolski otroci naj za tako zasebno kmetijsko podružnico kot je pri nas, in o kateri še izpregovorimo, prirede veselico in čisti dobiček naj vživa par kmetov. Kakor rečeno, o družbi sami prihodnjic več, a za danes vprašamo samo g. učitelja: Ali nima šolska mladina nobene svoje potrebe, v katero korist bi se porabil čisti dohodek? Ali ne potrebuje šola nobenih učil, ki bi se za ta denar lahko kupila? Ali ne bi bil: otroci veliko bolj veseli, ko bi se porabil denar njihovega truda za nje? Odgovor prihodnjic.

Vir: Gorenjec, 12. 8. 1905

Gasilno društvo v Ljubnem priredi dne 27. avgusta 1905 veselico s srečkanjem in enodejansko burko »Nemški ne znajo«. Veselica se vrši v gostilniških prostorih g. Ambrožiča. Svira sl. radovljiška godba na pihala. Vstopnina: Sedeži 30 kr., stojšča 15 kr. Začetek ob 3. uri popoldne. Ob neugodnem vremenu se vrši veselica v nedeljo, dne 3. septembra. Ker je čisti dohodek namenjen pokritju društvenega dolga, vabi k obilni udeležbi najuljudnejše ljubensko gasilno društvo.

Vir: Gorenjec, 19. 8. 1905

Pšice iz Ljubnega. - Kam jadramo pod komando našega Markoška? Ni še dolgo lega, kar je bilo čitati v »Slovenskem Narodu«, kako so bili naši klerikalčki osramočeni zaradi njih podlega sumničenja in obrekovanja bivšega podžupana g. Pezdica. Javno so morali priznati, da je imel občinsko upravo v popolnem redu. Odkrito smemo reči, da bosta naš Kos in njegov »vicepodžupan«, učitelj Markošek lahko vesela, ako bode v dveh letih občinska blagajna v takem stanu, kakor je bila za časa Pezdicevega podžupanovanja. Izjava, katero je moral poslati naš župan Ivan Pristavec v »Slovenski Narod« in »Slovenca«, se glasi: »Podpisani sem govoril, da bivši podžupan podobčine Ljubno gosp. Anton Pezdich ni pravilno postopal ter da je podobčini Ljubno pustil 325 K dolga in da mora teh 325 K podobčini plačati. Vse te govorice so bile vsled moje pomote neosnovane, za katere me veže dolžnost vse preklicati, da je vse, kar sem v tej zadevi govoril o g. Antonu Pezdichu neresnično, pač pa je resnica, da je g. Ant. Pezdich vsikdar podžupanske dolžnosti vestno in natančno opravljal in ni pustil podobčini dolga. Preklicujem torej s tem vse zgoraj navedene govorice ter se obenem tudi zahvaljujem g. Antonu Pezdichu, da s tem opusti vsako nadaljno sodno postopanje proti meni. - Mošnje, dno 28. novembra 1905. / Iv. Pristavec, župan.

To izjavo smo brali v »Slovenskem Narodu«, v »Slovincu« je le ni bilo. Kaj vendar čaka naš g. župan? Ali ga bo treba prisilili k temu?

- O učnih zmožnostih našega učitelja i. t. d. bomo poročali prihodnjic; danes preidimo k pojasnenju prvega stavka.

- Naša šola ima letos napraviti več novih stvari, med drugimi tudi nove klopi, katere je g. Pezdich kot predsednik krajnega šolskega sveta brez zmanjševalne dražbe oddal za nizko ceno nekemu mizarju, ki pa je menda neljub našemu učitelju.

- To je bilo že zadosti, da se je sanjalo Markošku o neki zvezi Pezdicha z dotičnim mizarjem, in zapovedovati je začel, da se mora ravnati po postavi. Pezdich si je bil v svesti, da ga hoče učitelj zaradi te malenkosti kolikor mogoče očrniti in zvaliti vso krivdo o nepotrebnih troških nanj, vsled tega je dovolil razpisati zmanjševalno dražbo. Ali, oj čuda! Vsled učiteljeve nespretnosti v takih zadevah so bile oddane klopi na zmanjševalni dražbi kar za 80 kron več in, ker je mnogo še drugih naprav, ki bi se dale, narediti vse polagoma, ko bi ne bil naš učitelj tako nestrpen. Mošniški občani bodo morali občutno trpeti.

- Ali, kaj to mar našemu učitelju? Opozorjen od predsednika, kaj bode ljudstvo reklo k temu, ga zavrne Markošek: »Naj rečejo ljudje, kar hočejo!«

- Ni čuda, ako je ljudstvo razburjeno do skrajnosti ter se pripravlja na odpor in to po vsej pravici. Zato prosimo poklicane oblasti pomoči ter si usojamo vprašati taiste: Ali je dovoljeno in v koliki meri, vmešavati se takemu učitelju v interese občinske zadeve in to še v škodo ljudstva, ter delati sovraštvo v občini in kaliti mir.

Gorenjec, 23. 12. 1905

Z Ljubnega. (Blamirani klerikalni petelinčki.) Odkar so naši za »sveto vero« prav malo vneti klerikalci po nečudenem terorizmu kakor Cvenkel, katerega smo že ožigosali takoj po volitvah, postavili na podžupanski stolec famoznega Skorčiča, vulgo Kosa, o katerem naj zadostuje, če povemo, da je »cehmošler«, se niso občutneje blamirali kot zadnji čas. Povedati pa moramo tudi, da je njih vse delovanje ena sama blamaža. Že pred volitvami so si izmislili čez tačasnega podžupana g. Ant. Pezdicha, na katerega je imel klerikalni štab »piko«, argument, ki jim ne dela časti, da si jo namreč gosp. Pezdich po krivici prisvojil večje vsote, in da nima računov v redu ter zbog tega se brani odstopiti podžupanstvo. Širili so to tudi po volitvah, pri katerih so premagali s tremi glasovi večine, do zadnjega časa in tako kradli čast in poštenje g. Ant. Pezdichu. Ali kaj vruga pomeni to? Vzlic vsem opominom se ne zmeni g. Pezdich; župan piše pismo, Pezdich se ne zmeni; klerikalci groze s tožbo,

Pezdich se ne zmeni: klerikalci pričakujejo željno dne, ko bodo mogli vpiti po gostilnah čez te grešne liberalce in njih general-liberalca Pezdicha. Ali joj! vse nade, vse veselje splava po vodi; in oj, Markošek, veselje preč je, preč. Župan je namreč v zadnjem trenutku spoznal, da se moti on, in da je Pezdich povsem nedolžen ter je pošteno ravnal, ali več o tem bode v izjavi med »Pšicami iz Ljubnega«. In sedaj ta potrtost. Naš učitelj Markošek, ki je menda pričakoval najtežje, kdaj bo mogel prijeti Pezdicha za ušesa, on je namreč sedaj podobčinski, oziroma Skorčičev knjigovodja, je zdihoval: Ali je mogoče, da ste se zmotili, župan? Da, je mogoče! Kajne, g. učitelj, Pezdich vam je trn v peli, ali da vas ne bode preveč bodel, vam svetujemo besede rajnega nadzornika Žumra proti g. učitelju Arselinu: Pezdich je tukaj posestnik in ne bo šel radi vas iz Ljubnega; ako vam ni všeč, se ognile vi.

Vir: Gorenjec, 23. 12. 1905

JOS. AMBROŽIČ

LJUBNO, pošta Podnart, Kranjsko.

Tovarna za vsakovrstne ročne gredeše ali krtače za volno
ter zelo močne za žimo.

Izdeluje tudi vsakršne strojne gredeše ter praskavce
za klobuke.

Vir: Gorenjec, april 1906

Novice iz Ljubnega. Pretečeni teden se je vršil pri nas misijon, na katerem se je po navadi mlatila navadna prazna slama. Koliko sadu je obrodil, prepuščamo ljudstvu, katero pripoveduje, kako so se ljudje smejali pri pridigah.

Poglejmo pa nekoliko našega župnika, kateri je pred misijonom nekaterim, večinoma naročnikom naprednih listov, pisal pisma, v katerih jih s hinavsko pobožnostjo vabi k udeležbi misijona in k prejemanju zakramentov.

Kot pošteni kristjani imamo še vedno toliko in morda več prave vere, kot pa v klerikalnem taboru zbrani »cvet katoličanstva« in nimamo nič proti misijonu, še manj pa proti prejemanju zakramentov. Nasprotujemo pa odločno tistemu »novodobnemu krščanskemu nauku«, v katerem večinoma duhovščina grdi vse, kar ji ni ljubo, in kdor ji nasprotuje v posvetnih zadevah, da se ne polni njih »bisaga«.

Klerikalnim hinavcem je seveda branje liberalnih časopisov največji greh, vse drugo odiranje svojega bližnjega, tatvina po gozdih, na paši, obrekovanje i. t. d., vse na katoliški podlagi pa niti na misel ne pride, da je to tudi greh; pa kako tudi, glavne pridige se sučejo okoli liberalcev in časopisov in ljudstvo je merjeno, da ni drugega greha kot branje liberalnih časopisov, kar je bilo tudi na misijonu.

Pa vrnimo se k pismu župnikovem. Kako ošabno in prevzetno ste se vedli pri zadnjih volitvah, pri katerih ste zanesli v našo vas vse polno sovraštva, katerega ne bodete poravnali z nikakim misijonom; takrat Vam niso bile nič mar duše liberalcev, najraje bi jih videli v peklenškem breznu, a sedaj v misijonu nas vabite v cerkev, kot da bi ne slišali v cerkvi, ali pa z namenom, da smo morda najslabši v fari, povejte razločno v cerkvi, ali pa pišite vsem pisma, kadar bo zopet kaj.

Vaše ravnanje se tudi ne strinja prav nič z naukom Kristusovim. On je iskal izgubljeno ovčico vedno naprej, dokler je ni našel, VI pa iščete ob času misijona, a pri volitvah jo zopet izpodite in tepete. Kdo bo potem z Vami?

Bridkih izkušenj imate veliko, pišete v pismu, tako je prav, saj ste sami iskali to, a po našem mnenju vam ne more biti posebno hudo, ker Vas pustimo pri miru, kakor bi Vas ne bilo, če Vam nasprotujejo katoliški možje, kaj? Morda, ker vedeli smo, da jim niste nič kaj po volji, posebno učitelju ne, zakaj, povemo o priliki.

O vedenju učitelja za časa misijona, kdo mu je ukazal prosto učenje, so bode govorilo drugje.

Vir: Gorenjec, 9. 6. 1906

Prostovoljno gasilno društvo v Ljubnem priredi dne 2. septembra veselico s tombolo, šaljivo pošto i. t. d., katero čisti dohodek so porabi za novi gasilni dom. Dobitke hvaležno sprejema in so priporoča odbor.

Vir: Gorenjec, 11. 8. 1906

Gasilno društvo v Ljubnem priredi v nedeljo, dne 2. septembra t. l. ob treh popoldne veselico z javno tombolo v gostilni g. M. Pogačnika v Ljubnem.

Vir: Gorenjec, 25. 8. 1906

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu naznanjam podpisani, da sem **otvoril**

v Ljubnem pri Podnartu

☛ samostojno obrt za izdelovanje peči.

Vedno imam v zalogi **vsakovrstne izdelke za peči.**

Trpetno in ceno blago.

Za obilna narečila se uljudno priporočam

Anton Markovič

mojster za izdelovanje peči v Ljubnem pri Podnartu,
Gorenjsko. 179 8-1

Vir: Gorenjec, 7. 9. 1906

Veselico in gledališko predstavo prirede združeni diletailje iz Ljubnega in Mošenj v nedeljo, dne 18. novembra t. l. v gostilni g. Globočnika v Globokem. V Ljubljano jo dajmo! Veseloigra v treh dejanjih. Začetek ob 8. uri popoldne. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Čisti dobiček je namenjen, in sicer polovica v dobrodelni namen in polovica gasilnemu društvu v Ljubnem.

Vir: Gorenjec, 10. 11. 1906

Veselica v gostilni Pezdič. Veselico in gledališko predstavo prirede združeni diletantje iz Ljubnega in Mošenj v nedeljo, dne 25. novembra t. l. v gostilni g. Pezdiča, Posavc pri Ljubnem. *V Ljubljano jo dajmo!* Veseloigra v treh dejanjih. Srečkanje, šaljiva pošta, godba, prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Čisti dobiček je namenjen, in sicer polovica v dobrodelni namen in polovica gasilnemu društvu v Ljubnem, zato je vabijo uljudno k obilni udeležbi združeni diletantje.

Vir: Gorenjec, 17. 11. 1906

1907

Gledališka predstava se vrši v nedeljo, dne 27, t. m, v gostilniških prostorih g. Ambrožiča v Ljubnem.

Vir: Gorenjec, 26. 1. 1907

Mlatilnica jo je prijela za lase. Na Brdu pri Ljubnem je mlatilnica prijela za lase Katarino Brejc s tako silo, da ji je odtrgala kožo z glave. Katarina Brejc je težko poškodovana.

Vir: Gorenjec, 17. 8. 1907

Gasilno društvo v Ljubnem je pričelo ta mesec zidati svoj gasilni dom. Stavba bode priprosto in lepo izdelana, in sicer po načrtu, ki ga je izdelal brezplačno g. Lj. Štricelj ml. v Ljubljani, za kar se mu društvo najpriserčneje zahvaljuje, in sploh za vso izkazano prijaznost napram našemu društvu. Slovesna otvoritev bode spomladi prihodnjega leta.

Vir: Gorenjec, 31. 8. 1907

Tragičen slučaj. Iz Ljubnega se nam piše: Tu je v sredo, 11. t. m., nagloma umrla neka gospa iz Trsta v 62. letu svoje starosti. Bila je na počitnicah in se je ravno pripravljala na odhod; v sredo pri kosilu pa nenadoma pade na tla in je bila v tem hipu mrtva. Slutila je pač že smrt, ker so sorodniki dobili med drugim vizitko z napisom: »Če umrjem tukaj v Ljubnem, me ne smete prepeljati nikamor, ampak pokopati me morate v tem kraju.« Že prej se je večkrat izrazila, kako prijetno je tukaj in je hotela, da bode še po smrti počivala v prijaznem Ljubnu. Pač redek, a žalosten slučaj.

Vir: Gorenjec, 14. 9. 1907

1908

Ustanovila se je »Kmečka posojilnica Podnart-Ljubno« v Podnartu, ki je v naprednih rokah.

Vir: Gorenjec, 4. 4. 1908

Prostovoljno gasilno društvo v Ljubnem bode imelo 24. maja veliko slavnost povodom blagoslovljenja novega gasilnega doma. Obenem napravi veselico s srečkanjem. Društvo se obrača tem potom do vseh prijateljev, da naklonijo kaka darila, oziroma dobitke za srečkanje, ki se naj pošiljajo naravnost na gasilno društvo v Ljubno.

Vir: Gorenjec, 16. 5. 1908

Katoliško izobraževalno društvo se namerava ustanoviti v Ljubnem pri Brezjah. Govoril bode na ustanovnem shodu g. stolni vikar Smolnikar iz Ljubljane.

Vir: Domoljub, 17. 6. 1908

Z Ljubnega. Naše prostovoljno gasilno društvo je imelo v nedeljo, 24. majnika vesel dan, dan slovesnega otvorenja svojega gasilnega doma. Mnogo truda in zaprek je imelo društvo, predno si je moglo postaviti ta dom, a 24. majnika je bil pozabljen ves trud, pozabljene vse neprijetnosti ob pogledu na krasni dom gasilcev, ki je bil ta dan obdan z visokimi mlaji, na katerih so plapolale slovenske trobojnice, in pa ozaljšan z venci in šopki ki so jih splekla domača dekleta. Vzlic temu, da je deževalo ves dopoldan,

udeležila so se slavnosti gasilna društva iz Kranja, Mošenj, Lesec, Ribnega, Dupljan in Radovljice ter g. Rus z Bleda in L. Štricelj ml. iz Ljubljane. Bodi tem društvom in posameznikom izrečena najprisrčnejša zahvala da so se prijazno odzvali povabilu. Blagoslovil je dom ob krasnem vremenu domači g. župnik G. Vilman, ki je po blagoslovljenju imel nagovor na gasilce in jih bodril v započetem delu, naj bodo ponosni, da so gasilci, kajti njih služba je nevarna, a tudi nad vse vzvišena, kar postavi gasilec večkrat svoje življenje v nevarnost za korist svojega bližnjega. Do solz ginjeni pa so bili gasilci ob govoru gospoda Rusa z Bleda, ko je govoril v imenu »Zveze«. »Kakor se veseli brat svojega brata, ko si postavi svoj dom, ravno tako se veselimo mi danes, ko se je slovesno otvoril gasilni dom gasilnega društva v Ljubnem«, je rekel g. Rus. »Na krasni dom, ki dela čut ne le gasilcem ampak vsej vasi, naj bo vsak ponosen, ponosen vsak gospodar, vsaka gospodinja, ponosen vsak mladič ali dekle, kdor je kaj daroval za ta gasilni dom i. t. d.« Z navdušenimi »Na pomoč« in »Na zdar« so gasilci pritrdili govoru g. Rusa. Na to se vsa društva pod poveljstvom g. L. Štriclja defilirala pred g. Rusom in načelnikom Ambrožičem. S tem je bil končan slovesni del, na kar se je pričela veselica v gostilni Ambrožičevi, kjer so brhka dekleta prav pridno razpečavala srečke in tako skrbeli za gmotni uspeh društva. Gasilci in gostje pa so se vdali brezskrbnemu veselju in le prehitra je prišla ura ločitve, ko so se poslavljali gasilci in gostje od nas, želeč nam le mnogo uspehov v prid gasilstva. Izreči imamo le zahvalo vsem darovalcem dobitkov posebno trgovcem v Kranju in Ljubljani, ki so nam darovali zares krasne dobitke za srečolov. Naj bodo uverjeni, da bomo to naklonjenost vedno vedeli upoštevati. Gasilni dom pa naj po besedah g. Rusa stoji v trajen spomin tistim, ki so se trudili za ta dom, in naj bode pripravljen tudi le poznejšim rodovom vedno v pomoč, in naj bo gasilcem, ko te nas ne bo več med živimi, vedno zbirališče, kadar bode treba nastopiti, ko jih pokliče gasilska tromba: »Na pomoč«!

Vir: Gorenjec, 20. 6. 1908

Iz Ljubnega. Tukaj je bilo v nedeljo 16. t. m. cerkveno žegnanje, ob katerem se rado veseli staro in mlado. Žalostna usoda pa je zadela mladeniča Pavla Ranta 16 do 18 let starega; hotel se je tudi nekoliko veseliti, a ga je dohitela smrt na plesišču. Zadela ga je kap. Okrog 10. ure zvečer je sedel čisto mirno na stolu, kar naenkrat pade in je bil mrtev. Lahko si je misliti žalost matere, ko so ji prinesli sina, mrtvega domov in to še bolj, ker je bil fant priden in ubogljiv.

Vir: Gorenjec, 22. 8. 1908

Iz Ljubna. V nedeljo, dne 23. t. nt., je bilo predavanje v župnišču. Govoril je gosp. dr. Val. Rožič o delavskem in kmečkem vprašanju. — Po predavanju se je predstavljala igra: »Dve materi«. Vse igralke so prav dobro igrale. Čast jim in gosp. nadučitelju, ki jih je tako dobro naučil!

Vir: Domoljub, 27. 8. 1908

Deželne finance - vodovodi. Od leta 1891 do 1908 se je izvršilo na Kranjskem po deželnem stavbinskem uradu 80 vododobavnih naprav, za katere so znašali stavbeni stroški 2,343.135 K. Država je prispevala k tej vsoti 943.775 K, dežela 577.195 K, na interesente je prišlo 818.563 K. Večina teh naprav je prišla na Notranjsko, potem na Dolenjsko. Pri štirinajstih napravah, ki se letos izvršujejo in so deloma že gotove, dobi

največ Gorenjska. Omenim le vodovod za Radovljico in okolico (169.000 K), ki se bo sedaj razširil na Mošnje, Brezje in Ljubno, kakor tudi na nekatere vasi begunjske in leške okolice, in vodovod za Kranj in sosednje vasi (620.000 K). Okoli tri četrt milijona stanejo vododooavna dela, ki so sedaj v izvršitvi; na deželo pride od te vsote nekaj čez 200.000 kron. / Napisal deželni odbornik dr. E. Lampe

Vir: Slovenec, 7. 11. 1908

1909

Ljubno. Na sv. Štefana dan je bilo predavanje za naše izobraževalno društvo, pa tudi za nečlane. Predavala sta naša domačina-rojaka. Prvi je predaval o tisku, o škodljivosti in pogubnosti slabih časopisov in knjig in o koristi ter potrebi dobrih spisov, knjig in časopisov. Izvrstno mu je tekla beseda ter nas je vnemal, naj beremo in podpiramo dobri tisk, oviramo in preprečujemo slab tisk. Opozoril nas je na bodoči tiskovni zakon in ž njim združeno prosto kolportažo, da nas ne prehite naši agilni nasprotniki. Le še večkrat nam povejte lepega in koristnega, g. Vidic. — Drugi je predaval g. Cvenkelj zanimivo tvarino o svojem potovanju v Rim leta 1904. Udeležba je bila zdaj izdatno obilnejša, ko pri prvem predavanju 22. novembra. Oglasilo se je novih udov kakih 25, tako, da nas je zdaj že kakih 50 in še nekaj čez. - Le krepko in vztrajno naprej in navzgor!

Domoljub, 7. 1. 1909

Iz Ljubnega. Dne 5. februarja je umrl Janez Kocijančič, obče spoštovan in priljubljen mož, zvest bravec »Domoljuba« in drugih katoliških časnikov, nad 20 let ud družbe sv. Mohorja. Naj v miru počiva!

Domoljub, 25. 2. 1909

1910

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1909 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vilman Gašper, [župnik](#); Markovšek Ed., [učitelj](#); Marčun Franc, Skorčič Ivan, [cerkveni ključar](#); [Dekliška Marijina družba](#), [Katoliško izobraževalno društvo](#), [Ljudska šola](#), Bohinec Janez, Brtoncelj Ang., Fajfar Al., Jerala Jan., Kokalj Ig., Kokalj Pavel, Langus Jan., Mohorič Ant., Mohorič Fr., Močnik Lenart, Mokorel Fr., Pogačnik Jožef, Praprotnik Jan., Praprotnik Jože, Praprotnik Ant., Ravnik Jan., Rozman Jan., Štular Miha, Tavčar Luka, Tavčar Miha, Toman Val., Vidic Ivan, Cvenkelj Roz., Fajfar Neža, Fister Katar., Jeglič Mar., Markovič Ana, Hkavec Rozalija, Markovec Barb., Pezdič Jožefa, Pogačnik Mar., Praprotnik Krist., Prešerin Mina, Rant Rozalija, Zupančič Terez., Ambrožič Jožef, Bohinec Miha. Kocjančič Val.. Vovk Mat., Ambrožič Franca, Fajfar Franca, Pezdič Kat., Pogačnik Jožef, Štular Anton, Tavčar Ang., Tavčar Mar., Vidic Rozalija, Zupančič Ang., Žumer Ivana, Teran Mar., Kozjek Iv. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1910.

Ljubno. Pretečeno nedeljo, dne 20. novembra, smo začeli po presledku treh mesecev zopet se gibati v našem društvu s predavanjem. Predaval je društveni tajnik. Glavna

vsebina govora je bila: inkvizicija, osobito španska inkvizicija. — Začelo se bo tudi vaditi v petju, da nam bodo lepe pesmice vedrile in kratkočasile naše bivanje v društvenem domu. Le pogum in veselje, ljuba mladina! Vztrajna volja in vaja dovede polagoma do popolnosti.. — Kar je še govornik predlagal in nasvetoval, upam, ne bo brez uspeha. Ako se bo kaj storilo, sporočim prihodnjič, Z Bogom — za našo mladino!

Domoljub, 1. 12. 1910

Podaljšan vodovod v Ljubno. Radovljiški vodovod je sedaj podaljšan že v Ljubno, a ta teden se dela podaljšanje v Hraše. Radovedni smo, ako bo prvotni studenec mogel napajati vse cevi in zadostovati vsem potrebam?

Vir: Gorenjec, 24. 12. 1910

1911

Ljubno. 29. t. m. bo II. občni zbor tukajšnjega izobraževalnega društva z običajnim sporedom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Domoljub, 26. 1. 1911

Naznanilo. Ker se v radovljiškem okraju ne vrše radi živinske bolezni običajni semnji, opozarjam tem potom sl. občinstvo na svojo veliko izbiro vsakovrstnih trpežnih čevljev na domu v Ljubnem ter jamčim za dobro blago in nizko ceno. Omenjam, da je moja tvrdka najstarejša ne samo v vasi, ampak znana kot solidna daleč naokrog, kajti izvršujem čevljarsko obrt že 35 let. Obenem svarim — ker mi je znano mnogo slučajev — pred nakupom blaga, ki ga drugi prodajalci in pohišne prodajalke prodajajo pod mojim imenom, kajti razen slav. kmetijskega društva v Srednji vasi (Bohinj), nima nihče mojih izdelkov na prodaj. — Radi točne postrežbe se svojim cenj. odjemalcem še nadalje vljudno priporočam in beležim z odličnim spoštovanjem Ivan Vidic, čevljarski mojster in trgovec, Ljubno pri Podnartu.

Domoljub, 20. 4. 1911

1912

Šolski okraj Radovljica (Davčni okraj Radovljica): Ljubno: Markošek Edvard.

Podnart-Ljubno — Kmečka posojilnica in hranilnica.

Prenočišča - Ljubno, p. Podnart, 500 m, (Žel. postaja): Ambrožič Ivan, 1, Cvenkel Martin, 1, Pezdič Anton, 7. Pogačnik Anton, 1.

Železna industrija: Ljubno: Ambrožič Ivan.

Vir: Adresar za Kranjsko 1912

Mošnje, Leše in Ljubno. Krajna občina Mošnje se razdruži v tri samostojne krajne občine z imeni Leše, Ljubno in Mošnje, od katerih bode občina Leše obsegala davčno občino Leše in nova občina Ljubno davčno občino istega imena, občina Mošnje pa davčne občine Brezje, Mošnje in Otok. Se soglasno sprejme.

Domoljub, 1. 2. 1912

Ljubno. Dne 19. t. m. bo pri gosp. Cvenkelnu predavanje o čebelarstvu. Predaval bode odposlanec glavnega odbora s posebnim ozirom na Albertijeve panje. Čebelarji iz okolice, pozor!

Vir: Domoljub, 16. 5. 1912

1913

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1912 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Gašper Vilman, **župnik**; Markošek Edvard, **učitelj**; Marčun Fr., Skorčič Iv., **c. kij.**; Ljudska šola, Dekliška Marijina družba, Katoliško slovensko izobraževalno društvo, Ambrožič Jož., Bohinc Jan., Jerala Jan., Kocijančič Valentin, Mohorič Anton, Mokorel Fr., Pogačnik Jož., Praprotnik Ant., Praprotnik Jan., Praprotnik Jan., Praprotnik Jož., Škofic Jan., Tavčar Luka, Tavčar Miha, Vidic Ivan, Brtoncelj Ang.. Cvenkelj Mar., Cvenkelj Rozal., Fajfar Neža, Fister Katar., Hkavc Roz., Markove Barb., Pogačnik Mar., Praprotnik Kristina, Prešem Mina, Rant Rozal., Ravnikar Hel., Zupančič Terez., Bohinc Miha, Markošek Emil, Vovk Matevž, Ravnikar Jožefa, Štular Ant., Teran Mar., Vidic Rozalija, Zumer Ivana. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1913.

Skrb kranjske dežele za pitno vodo. Kaj je boljšega in bolj koristnega, kakor dobra pitna voda ? Dokler so Nemci in slovenski liberalci gospodarili v naši deželi, so se bistri gorski studenci brez koristi stekali po grapah, ljudje so pa pili smrdljive kapnice in z živino so ob suši ure daleč hodili po vodo do potokov. Sedaj sveža studenčnica priteka v kuhinje in napajališča. Delo, ki se je z vršilo v zadnjih šestih letih za preskrbo pitne vode, se lahko imenuje ogromno. Naši modri politiki so umeli vlado pripraviti do tega, da je dovolila državno podporo. K napravi vodovodov je država prispevala 40%, dežela in udeleženci pa po 30%. Naj naštejemo tu le imena tistih vodovodnih naprav, ki so se zadnji čas izdelale.

Vodovodi za mesto Kranj in okolico, Cerknica-Rakek, za mesto Radoljica in okolico, občino Mošnje, Iško Vas in okolico, Spodnjo in Zgornjo Šiško, Grosuplje, Košana.

Vodovodi za vasi Ljubno, Predtrg, Hraše in Studenčice.

Vir: Gorenjec, 17. 10. 1913

1914

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1913 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Gašper Vilman, **župnik**; Markošek Edvard, **učitelj**; Marčun Fr., Skorčič Iv., **c. kij.**; Markošek Emil, **dijak**; Ljudska šola, Dekliška Marijina družba, Katoliško slovensko izobraževalno društvo. **Možje:** Ambrožič Jož., Benedičič Fr., Bohinc Jan., Jerala Jan., Kocijančič Val., Močnik Lenart, Mohorič Anton, Mokorel Fr., Pogačnik Jož., Praprotnik Ant., Praprotnik Jan., Praprotnik Jan., Praprotnik Jož., Rozman Ant., Škofic Jan., Štular Miha, Tavčar Miha, Vidic Ivan, **trgovec**. **Žene:** Brtoncelj Angela, Cvenkelj Marija, Cvenkelj Rozal., Fajfar Neža, Fister Katar., Hkavc Barbara, Markovič Ana, Pogačnik Mar., Praprotnik Kristina, Rant Rozalija, Ravnik Helena, Prešern Mina, Zupančič Terezija. **Fanta:** Bohinc Miha, Vovk Matevž, **Dekleta:** Ambrožič Franca, Fajfar

Frančiška, Presterel Alojzija, Ravnik Jožefa, Štular Antonija, Vidic Rozalija, Žumer Ivana. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1914.

1915

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1914 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vilman Gašper, **župnik**; Markošek Edvard, **lj.učitelj**; Marčun Fr., Skorčič Iv., c. kij.; Ljudska šola, Dekliška Marijina družba, Katoliško slovensko izobraževalno društvo, Prestrl Iv., Vidic Iv., **trgovca**; Markošek Emil, dijak; Ambrožič Jož., Benedičič Fran., Bohinec Jan., Jerala Jan., Kocijančič Val., Močnik Lenart, Mohorič Anton, Mokorel Fr., Pogačnik Jož., Praprotnik Ant., Praprotnik Jan., Praprotnik Jan., Praprotnik Jož., Pavlin Jan., Rozman Anton, Škofic Jan., Štular Mihael, Tavčar Mihael, možje; Brtoncelj Angela, Cvenkelj Marija, Cvenkelj Rozalija, Fajfar Neža, Fister Katarina, Markove Barbara, Pogačnik Marija, Praprotnik Kristina, Prešern Mina, Rant Rozal., Ravnik Helena, Zupan Ivana, Zupančič Ter., **žene**; Bohinec Miha, Vovk Matevž, **fanta**; Fajfar Frančiška, Presterel Alojzija, Ravnik Jožefa, Štular Antonija, Vidic Rozalija, Žumer Ivana, Markovič Ana, **dekleta**. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1915.

1916

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1915 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vilman Gašper, **župnik**; Mokorel Fr., **cerkvenec**. Markošek Edvard, **učitelj**; Marčun Fr., Skorčič Iv., **c. klj.**; Ljudska šola, Dekliška Marija družba, Katoliško slovensko izobraževalno društvo; Markošek Emil, **dijak**; Vidic Iv., **trgovec**; Ambrožič Jož., Benedičič Fr., Bohinec Jan., Jerala Jan.; **Možje**: Pogačnik Jožef, Praprotnik Ant., Praprotnik Jan., Praprotnik Jož., Rozman Anton, Tavčar Mihael. **Žene**: Brtoncelj Angela, Cvenkelj Marija, Cvenkelj Roz., Fajfar Neža, Fister Kat., Markovc Barb., Pogačnik Marija, Praprotnik Krist., Prešern Mina, Rant Rozal., Ravnik Helena, Zupan Ivana, Zupančič Terezija. **Fanta**: Bohinec Miha, Vovk Matevž. **Dekleta**: Ravnik Jožefa, Vidic Rozalija, Žumer Ivana. / Kocijančič Val., Praprotnik Jan., Markovič Ana, Presterel Alojzija. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1916.

1917

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1916 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Vilman Gašper, **župnik**. - Novi udje: Langus Mar., Marčun Mar., Kokalj Ivana. (Pošta Podnart).

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1917.

Ljubno na Gorenjskem. Dasi v tako resnih in težkih časih smo imeti letos tako lepo procesijo sv. Telesa dan, kakor še nikoli. Tu pri nas nastanjeni vojaki so se udeležili

procesije in so se obnašali jako izpodbudno; pri blagoslovih se je pravili špalir in tudi oddali častni strel. Vsa čast tako vrlim častnikom in vojakom! Bog jih čuvaj in spremljaj! — Tukajšnji poveljnik skrbi povsod z vzoren red, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Sploh se z vojaštvom naše ljudstvo prav dobre razume; pomagamo drug drugemu, kar le moremo. — Suša tudi pri nas gospodari; krme bo malo. Tudi slana nam dne 23. m. m. v jutro ni prizanesla. Pokvarila je dokaj fižola. Bog nam daj kmalu lepše, boljše čase!
Domoljub, 14. 6. 1917

1927

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1926 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Juvan Franc, [župnik](#); Markošek E., Markošek Emil, [Ljudska šola](#), [Slovensko katoliško izobraževalno društvo](#), Marčun Janko, Mohorič Anton, Benedičič Franc, Cvenkel Alojzij, Cvenkel Anton, Cvenkel Josip, Fajfar Franja, Kapus Ivan, Langus Marija, Markovič Ant., Praprotnik Jož., Praprotnik Jož., Praprotnik Anton, Praprotnik Iv., Praprotnik Fr., Praprotnik Kristina, Pogačnik Josip, Pogačnik Marija, Preširen Mina, Rant Rozala, Ravnik Marija, Rozman Ana, Sitar Rok, Skorčič Ivan, Šolar Jakob, Švegelj Jožef, Vidic Ivan, Zupan Ivana, Zupančič Terezija, Presterl Jož., Rušič Avg., Dolenc Anton, Golmajer Jer., Jerala Janez, Jeglič Marija, Markovec Mar., Pipan Valentina, Mavrič Mihael, Mozetič Angela. (Pošta Podnart)

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1927.

1929

Čevljarski pomočnik. Zanesljiv in vaje vseh del dobi stalno mesto s hrano in stanovanjem pri Josipu Pogačnik, čevljarstvo, Ljubno p. Podnart.

Vir: Slovenski narod, 12. 1. 1929

Čevljarskega vajenca iz dobre in poštene družine — sprejme takoj Valentin Markelj, čevljarski mojster, Ljubno 35, p. Podnart na Gor.

Vir: Domoljub, 2. 5. 1929

Utonil je. (Ljubno na Gorenjskem.) Preteklo nedeljo popoldan sta šla 21 letni posestnikov sin Ivan Čebavs in Arnežev hlapec konje kopat v Savo na Posavec. Pri žagi nad otoškim mostom v globokem tolmunu sta vsak na svojem konju sedela in se zabavala v vodi. Arnežev konj se je mrzle Save že naveličal, stresel je raz sebe svojega jezdeca in zbežal iz vode na suho. Hlapec, nevešč plavanja, se je potapljač oklenil drugega konja, na katerem je sedel Ivan Čebavs. Tudi ta — nevešč plavanju — je zdrknil s konja. Oba sta se v vodi borila za konja, se ga oklepala, krčevito držala za grivo, vrat, glavo tiščala k sebi, hoteč se tako rešiti. A konj, že ves upehan, ni mogel prosto dihati, je omagal in utonil, oziroma sta ga tako nehote utopila. Vrtinec V tolmunu je preobračal vse tri. Na pomoč došlim se je s težavo posrečilo potegniti iz vode hlapca in ga z umetnim dihanjem spraviti k zavesti, medtem ko je Čebavs že utonil in ga, ko to sporočamo, še niso našli.

Vir: Domoljub, 28. 8. 1929

1930

Čevljarski vajenec se sprejme takoj z vso oskrbo v hiši. Prednost imajo sinovi revnih in poštenih staršev. Isto tam se sprejme čevljarski pomočnik samo za finejša dela. Alojzij Negro, ročno čevljarstvo, Ljubno p. Podnart. Slovenija.

Vir: Domoljub, 16. 4. 1930

Čevljarskega vajenca poštenih staršev sprejemem brezplačno. J. Aljančič, Ljubno 66, p. Podnart.

Vir: Domoljub, 30. 4. 1930

Vajenec za čevljarsko obrt, v starosti 14-15 let, se takoj sprejme. Hrana in stanovanje v hiši. Joško Poljanec, čevljarstvo, Ljubno 65, p. Podnart.

Vir: Domoljub, 13. 8. 1930

1931

Smrt Antona Cvenkla. Anton Cvenkel, ki je umrl 28. februarja 1930 v Ljubnem pri Podnartu, je bil s svojim delom zgled vsem slovenskim gospodarjem. Dovršil je sedem gimnazij, sodeloval pri vseh gospodarskih organizacijah, bil načelnik radovljiškega živinorejskega odseka, načelnik kmetijske podružnice, član banovinskega šolskega odbora in odbornik bivše okrajne blagajne. Krasna moderna planinska stavba na Vodicaх na Jelovcu je sad njegovih prizadevanj. Prirejal je tečaje za pastirje, bil vesten naročnik in sodelavec »Čebelarja«, »Kmetovalca«, »Sadjarja«, »Bogoljuba«, »Domoljuba« in »Slovenca«. Njegovi članki so bili praktični, jasni in vzorni. Zelo velik je njegov pomen za gospodarski procvit radovljiške okolice, za gorenjskega kmeta in slovenske zemlje sploh. Marljivemu možu kar najlepši spomin!

Vir: Mohorjev koledar, 1931

Anton Cvenkel – gospodarstvenik, um. 1930
Vir: Mohorjev koledar 1931

Ugodno kupite na Sp. Lipnici 1/2, ure od Radovljice, lepo posestvo, sestoeče iz hiše, gospodar. Poslopja, 12 oralov gozda, nadalje nekaj njiv in travnikov. Pojasnila daje Ivana Zupan, Ljubno 45, p. Podnart, Gorenjsko.

Vir: Domoljub, 9. 4. 1931

1933

SI AS 137/III/8952 Krajevni odbor Jadranske straže v Ljubnem na Gorenjskem, društveni odbor, ustanovni občni zbor, 1933-1933 (Združeni dokumenti)

1934

Ljubno pri Podnartu. Smrt vzgledne krščanske matere in gospodinje. Pretekli teden smo pokopali 70-letno posestnico go. Rozalijo Rant p. d. Sušterčevo mamo, ki je bolehala že dalj časa. Pred 29 leti ji je umrl mož in ji zapustil 8 nepreskrbljenih otrok v starosti od 2 do 18 let, od katerih jih živi 7 skrbno vzgojenih. Vodila je pridno in vzorno gospodinjstvo in gospodarstvo posebno med svetovno vojno, ko so bili razen najmlajšega sina vsi pri vojakih. L. 1918., po smrti snahe, ki ie zapustita 3 otročičke. najmlajšega starega 12 dni, je prevzela zanje vso skrb in ljubezen. Poleg globoko žalujoče hčere in šestih sinov žalujejo za svojo dobro staro mamo ostale vnukinje in vnuki. — Težko pa jo bodo pogrešali tudi številni siromaki, katerim je bila velika dobrotnica. — Bila je skozi vsa leta

zvesta naročnica »Domoljuba«, ki ga je z veseljem prebirala od prve do zadnje črke. — Naj počiva v miru blaga duša! Preostalim naše iskreno sožalje! / + Foto.

Vir: Domoljub, 31. 1. 1934

1936

Imenik častitih p. n. udov družbe sv. Mohorja leta 1935 / Dekanija Radoljica / Ljubno. Juvan Franc, [župnik](#); Markošek E., [šolski upravitelj v p.](#); Markošek Emil, [uradnik](#); [Šola](#), [Katoliško prosvetno društvo](#), Benedičič Franc, Cvenkel Alojzij, Cvenkel Anton, Cvenkel Josip, Golmajer Jerica, Goselj Jožef, Lauch Alojz, Marčun Ivan, Markove Marija, Mohorič Anton, Mokorel Fran, Praprotnik Anton, Praprotnik Josip, Pogačnik Marija, Sitar Rok, kolar; Skorčič Ivan, Šolar Jak., Švegelj Jož., Vidic Ivan, trgovec; Vidic Ivan, Vidic Frančiška.

Vir: Koledar Družbe svetega Mohorja za leto 1936.

Ljubno na Gor. Svojo 60 letnico je obhajal te dni šolski upravitelj v pok. g. Edvard Markovšek. Rodbinskim čestitkam se pridružujemo z vsem srcem tudi vsi občani, ki smo po veliki večini bili njegovi učenci. S svojim delom in neupogljivim značajem je ta mož vsekakor zaslužil, da se ga vedno s hvaležnostjo spominjamo. Nad 30 let je učiteljeval pri nas, celo generacijo pridnih gospodarjev in gospodinj nam je vzgojil. Svoj poklic je ljubil, zanj je živel. Med mladino se je čutil najbolj srečnega. Vživetni se je znal v otroško dušo, zato tudi uspehi niso izostali. On je bil učencem dober oče, a mi njemu dragi otroci. Tudi veliko doraščajočega sadnega drevja v vasi je živa priča njegovega vsestranskega udejstvovanja. Kot velik prijatelj godbe in petja je vodil cerkveni pevski zbor in oskrboval orgljanje v župni cerkvi nad 30 let. Je prijeten, vesel in nesebičen družabnik, ki ga mora vsakdo rad imeti. Vaščanom je pomagal kjerkoli je mogel in če mu je bilo le to mogoče. Koliko kosil so dobili reveži od njegove mize! Dasi je s takim ravnanjem pridobil vsesplošno spoštovanje in hvaležnost, je umevno, zaradi česar se k čestitkam k njegovi 60 letnici vsi vaščani iz srca pridružujemo. Želimo, da bi v svoji vilici »Moj mir« še mnogo let opazoval delo in napredek svojih učencev in vaščanov ter v miru užival zasluženi pokoj.

Vir: Domoljub, 11. 3. 1936

1937

Ljubno, 520-92-18-70-5. Sr so du zdr fin Radovljica 9 km, žand žel pTt Podnart 4 km, o 4 km, š žup v kraju. Sola ust. 1854, 1 odd. SKJ, Gas., JS, Kat. prosv. d. Nm 595 m. Gosto strnjena prisojna vas na kopičastem robu Ljubenskega polja, ki se strmo spušča k Savi in Peračici in lahko znižuje proti Ljubensčici. Srednje rodovitno, ilovnato in peščeno polje. Pridelke porabljajo in prodajo doma, v izvoz gre (zlasti na Jesenice) nekaj lesa in gozdnih sadežev. Starodavno lončarstvo in pečarstvo se je deloma umaknilo čevljarski obrti; nekaj je drugih obrtnikov, gostilna s prenočišči. Božja pot je precej opuščena, obisk izletnikov in letoviščarjev se kljub izvrstni razgledni legi in bližini

drž. ceste (10 minut) ne more razviti. Dovoz po obč. cesti tudi z avtom. Lončarska zadruga se tu omenja že 1538. Izdelovali so glazirano ali neglazirano posodo.

Župnija Ljubno (dek. Radovljica, škof. ljublj.) ima 520 duš. Pokopališče. Župna cerkev D. Mar. Pomagaj. Prva cerkev je stala že 1538; imenovala se je sv. Lovrenc v Leševju in je bila podr. Podbrezja; l. 1737. je postala kuratni beneficij, 1786 župnija. Kapela sv. Treh kraljev pri zakristiji s čudodelno udarjeno Marijo iz 1692, ko je podobo M. b. udaril neki zidar. Nekdaj je kapela slovela kot znamenita božja pot. Romarji so prihajali iz Kranjske, Štajerske, Koroške in celo Hrvatske. Wolfov križev pot pp Führichu. Na zas. hiši 2 Layerjevi freski.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine, 1937

V nedeljo, dne 11. t. m. ob 3. uri popoldne je bil v gostilni posest, in trgov. g. Alojzija Cvenkelna v Ljubnem ustanovni občni zbor »Olepševalnega društva v Ljubnem«. Udeležba je bila naravnost impozantna. Po sprejetju društvenih pravil je bil izvoljen odbor. Za predsednika je bil soglasno izvoljen spoštovani in vseskozi socialno čuteč g. Alojzij Cvenkel, lesni trgovec in gostilničar. Za podpredsednika g. Ivan Marčun, priznani gospodarstvenik, za blagajnika pa g. Jožef Koselj, čevljar in mostninar, vsi stanujoči v Ljubnem. Za tajnico pa je bila z vzklikom izvoljena splošno priljubljena gospa Lenka Cvenkel, kot odbornica pa gospa Marijana Presterl.

Že takoj prvi občni zbor je s svojimi dalekosežnimi sklepi dokazal, ne samo nujno potrebo ustanovitve »Olepševalnega društva v Ljubnem«, ampak je rodil tudi dejanske uspehe.

Prvič se je sklenilo, da se že nad 20 let razpadajoče znamenje Marije Udarjene v Gobovcah že pričetkom meseca maja t. l. obnovi in restavrira. Restavrator in vse tozadavne obnovitvene stroške je v svojo obvezo in plačilo prevzel predsednik društva, g. Cvenkel Alojzij sam.

Poprava vaškega zvonika pa se bo na predlog g. Marčuna izvršila iz prihrankov bikorejskega fonda in iz vsakoletnih dohodkov prodaje drv, katere mora glasom pogodbe dostaviti vasi Ljubno, veleposestnik g. baron dr. Karol Brn v Tržiču. Tudi iz izkupička drv je že lepa svota denarja v shrambi.

Vir: Gorenjec, 17. 4. 1937

Ljubno. V sredo sta se poročila v Kranju tukajšnji šolski upravitelj g. Ivan Primožič in gdč. Vera Jezerškova, učiteljica v Voklem pri Kranju. Vsa ljubenska fara častita svojemu priznano dobremu in vzornemu vzgojitelju, kakor tudi njegovi družici ter prosi Vsemogočnega, da ga še mnogo let ohrani ob štrni njegove zveste družice v naši sredini v neprecenljivo korist naših malčkov in splošen blagor nas staršev.

Vir: Gorenjec, 8. 5. 1937

**Osmrtnica Ivana Vidica, 1938
Ponedeljski Slovenec, 31. 10. 1938**

1939

Most v Otočah. V več slovenskih časopisih je izšlo že nešteto člankov, kateri so se bavili z vprašanjem otoškega mostu in ni bilo članka, v katerem se ne bi bičal ta starinski most, posebno pa pobiranje mostnine. Žalostno pa je bilo to, da se je v te napade vpletala in vlačila politika, ter krivda teh neznosnih razmer valila na občinski odbor in na župana, na faktorja, katera pri mostu oziroma pri urejevanju mostnih zadev nimata direktno prav nič opraviti. Občinski odbor izvoli odbor 5 članov — mostno upravo ter tako le edino tej mostni upravi in njenemu načelniku pripada posel urejevanja mostnih zadev. Zato ima tudi uradni žig in naslov: »Uprava mostu v Otočah-Ljubno».

Ne bomo razglabljali o krivdi posameznih faktorjev, kajti to stvari sami — kakor nam že dolgoletna polemika dokazuje — prav nič ne koristi. Sedanje, res kritično stanje mostu pa nas sili, da poslušamo nepristranska in stvarna mnenja strokovnjakov ter po njih nasvetih — tako ali tako nemudoma rešimo to pereče vprašanje.

Most v Otočah stoji na enem izmed najbolj prometnih krajev vse Gorenjske. Ta most veže kolodvorsko postajo Otoče s starodavno božjo potjo Marije Udarjene v Ljubnem, z največjo božjo potjo vse Slovenije, z Marijo Pomagaj na Brezjah. Na tisoče in stotisoče romarjev prihaja semkaj letno in vsi ti romarji prehajajo čez ta most in so pri prehodu čez ta starinski most, ne samo ovirani s plačevanjem mostnine, ampak so ob vseh večjih navalih tudi v nevarnosti za lastno življenje.

Most v Otočah je 111 m dolg in samo 2.60 m širok. Ta most se popravlja leto za letom in ne veliko manje od stotisoč dinarjev se je že izdalo za krpanje in popravila tega mostu. Kljub vsem tem popravilom in rednemu krpanju pa je most v tako slabem in kritičnem stanju, da mu ne bo pomagalo nobeno krpanje več, ampak mora biti popolnoma prenovljen, ako nočemo, da ob prvi večji obtežitvi mostu dobimo nesrečo, katera ne bode dvignila samo veliko prahu in povzročila upravičene jeze, ampak bo tudi imela težke in dalekosežne posledice ne samo za mostno upravo kot tako, ampak za

vse merodajne faktorje. Da je most starinski, da je most najmanj za m preozek (kajti na mostu se ne moreta srečati dva voznika), da so koze in ješpani natrhjeni, da je celo mostno ogrodje v slabem stanju, to more videti vsak popotnik, to pa so ugotovili tudi strokovnjaki-stavbeniki, ki so bi pred kratkim na povabilo mostne uprave v Otočah ogledali poblizje ta starinski most in ugotovili njegovo skrajno slabo stanje.

Javnost je mnenja, da je samo mostna uprava kriva, da se pobira mostnina in celo, da je most v tako slabem stanju. Dejstvo pa je, da se vsa mostnina steka v fond, iz katerega se popravlja most in kateri je v načelu določen za zgraditev novega, modernega mostu. Ta fond je baje letošnje leto dosegel znesek din 76.000. Ker pa je letošnje leto — kakor že gori omenjeno potrebna — najmanj — popolna poprava mostu, izmenjava koz in ješpanov, se bo ta fond gotovo znižal na minimum, ako ga se ne bo zmanjkalo. Na ta način, pa seveda ne bomo prišli nikoli do novega, res modernega in vsem zahtevam ustrezajočega mostu, na četudi se pobira mostnina še sto let. Na vprašanje, ali naj se stari most temeljito popravi in obnovi, moramo potemtakem odgovoriti z odločnim ne! Kajti v tem slučaju bi se moral most najmanj še enkrat toliko razširiti, kakršna je danes njegova širina. Le na ta način bi ustrezal zahtevam prometa. Ako pa hočemo most razširiti, moramo postaviti seveda nove koze in nosilnike. Na tak način bi bilo polovico novega, polovico pa starega mostu. S kolikimi stroški pa bi bilo to skrupucalo zvezano? Gotovo z najmanj dvakrat tolikimi stroški, kolikor je sedaj v fondu nabranega denarja. Poleg tega pa bi prišli še stroški izmenjave mostnic, kateri bi bili radi nove širine mostu še enkrat toliki, kot so pa sedaj. Sedaj znašajo letni stroški izmenjave mostnic din 3.000, potem bi pa znašali din 6.000. Kdo naj nosi tu stroške? Banovina noče prevzeti mostu, občina sama pa ga tudi ne more vzdrževati. Tako bi morala zopet peti stara pesem: mostnina in zopet mostnina.

Mostna uprava je v svojem resnično težavnem položaju naprosila tukajšnjega tesarskega mojstra in stavbenika g. Franca Sparovca, naj ji naredi načrt in proračun za nov most. Po tem načrtu bi bilo polovico mostu iz lesa, polovico pa iz betona. Koze in podstavki bi bili iz betona, mostnice, nosilniki in vse drugo pa iz lesa. Tak most bi po proračunu omenjenega graditelja veljal din 250.000. Ta načrt je baje občina tudi predložila banski tipi avi v presojo in odobritev. Ta načrt pa ima na sebi dve veliki napaki, namreč, da bi po zgraditvi tega mostu bili kljub temu vsakoletni stroški in to približno din 5.000 za izmenjavo mostnic, drugič pa to, da ne prenese večje obtežitve kakor do 5.000 kg. Ta poslednja napaka pa je tudi glavni vzrok, da na graditev takega mostu nikakor ne moremo pristati, ker v ničemur ne ustreza našemu velikemu prometu, ker bi bila s tem izključena vožnja z avtobusi.

Iz tega vidimo, da bi bila tudi taka rešitev postavitve mostu neumestna in nepriporočljiva. Zato nam ne preostaja nič drugega, nego da postavimo moderen železobetonski most, ali pa vsaj pokriti leseni most, po vzorcu kranjskega mostu, katerega je po načrtu g. ing. Dimnika zgradil g. Karol Kavka, stavbenik v Ljubljani. Na ta način bi bila celotna mostna zadeva v vse splošno korist ugodno rešena in bi se mostnina pobirala le toliko časa, da bi bila zgradba plačana. Potrebni znesek za stroške naprave mostu pa naj bi dala banska uprava in sicer kot brezobrestno posojilo.

Kakor se sedaj potniki res upravičeno jeze in razburjajo nad plačevanjem mostnine za prehod čez ta starinski most, tako je gotovo, da ne bo radi teh 50 par nihče več črnil besede, ko bo šel čez moderen in vsem prometnim zahtevam ustrezajoči most.

Vir: Gorenjec, 18. 2. 1939

Shod pri Mariji Udarjeni. Ljubno na Gorenjskem. V nedeljo, 21. maja, je vsakoletni shod romarjev pri Mariji Udarjeni. Na predvečer slovesne litanije s kratkim nagovorom. Lepa prilika za sv. spoved, ker bo v pomoč še drug duhovnik. Zjutraj ob 6 prva služba božja, pridiga za romarje, skupno sv. obhajilo, darovanje domačih in tujih Marijinih častilcev in peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Druga služba božja ob 10 s pridigo in darovanjem za cerkev. Prav enak spored bo tudi na kvatno nedeljo — praznik presv. Trojice. Romarji, ki prihajajo tako radi v majniku k ljubenski Mariji, bodo imeli ob sobotah zvečer litanije in kratek nagovor ter priložnost za sv. spoved. — Ker so že izvršena nekatera izboljšanja v cerkvi in je v načrtu še dokaj nujnih popravil, tako pri razsvetljavi, kakor v cerkveni notranjščini in pri paramentih — prisrčno povabimo vse prijatelje ljubenske božje poti, da pribite v obilnem številu. Saj to romanje tako lahko združijo še z Brezjami, da bi bilo kar škoda, če bi Marijo Udanjeno prezrli. Prisrčno torej dobrodošli pri milostljivi ljubenski Gospej!

Vir: Domoljub, 17. 5. 1939

Izkaznica za prost prehod čez most v Otočah, 1939

Vir: arhiv Joško Resman

1940

Mizarskega pomočnika vajenega vseh del, sprejemem. Praprotnik Janez, mizarstvo, Ljubno na Gorenjskem.

Vir: Slovenec, 9. 1. 1940

1936-41

Ljubno, uredba užitkov in uprave, 1936-1941. E.r. 2381: uredba užitkov in uprave na skupnem zemljišču vložek št. 216 k.o. Ljubno 5.3.1937 (162). Spisi o uredbi užitkov in

uprave od 1 - 41 (manjkata spisa št. 1/5 in 12). Pripomočki: zemljiški izpisek vložek št. 226 k.o. Ljubno 18.11.1936; zemljiški izpisek vložek št. 216 k.o. Ljubno 31.3.1941; parcelni spisek za k.o. Ljubno 3.2.1941; seznam deležev za parcele št. 312 in 359 (s.d.). Tehnični spis: mapa - naris agrarne operacije Ljubno (s.d.).

Udeleženci agrarne operacije: Rok Sitar, Ljubno 1, Marija Benedičič, Ljubno 5, Jožef Cvenkelj, Ljubno 6, Franc Fajfar, Ljubno 8, Franc Čebavs, Ljubno 12, Matevž Vovk, Ljubno 13, Janko Kokalj, Ljubno 14, Marija Cvenkelj, Ljubno 15 in 16, Rozalija Fajfar, Ljubno 18, Ivan Vidic, Ljubno 19, Franc Praprotnik, Ljubno 20, Kristina Praprotnik, Ljubno 21, Ana Rozman, Ljubno 24, Josip Ambrožič, Ljubno 25, Marija Langus, Ljubno 27 in 61, Jožef Švegelj, Ljubno 28, Anton Praprotnik, Ljubno 44, Valentin Kocijančič, Ljubno 46, mežnarija, Ljubno 47, Ivan Marčun, Ljubno 60, Jakob Šolar, Ljubno 74, Alojzij Cvenkelj, Ljubno 75, župnišče, Ljubno 77, Franc Snedic, Posavec 2, Lucija Praprotnik, Ljubno 3, Janko Šolar, Ljubno 4, Janez Skorčič, Ljubno 7, Franc Pavlin, Ljubno 9 in 10, Janez Praprotnik, Ljubno 11, Janez Bohinc, Ljubno 22, Marija Markovec, Ljubno 23, Franc Kristan, Ljubno 29, Valentin Markelj, Ljubno 35, Alojzij Lauch, Ljubno 36, Ivan Ravnik, Ljubno 43 in 62, Marija Štular, Ljubno 45, Jožef Pogačnik, Ljubno 49, Ivan Markovič, Ljubno 56, Franc Pogačnik, Ljubno 58, Jožef Rant, Ljubno 63 in 64, Jožef Praprotnik, Ljubno 79.

Vir: arsq.gov.si

1949

Požar združil vaščane. Vas Ljubno je znana po zaslugah iz narodno - osvobodilne borbe. Tam je okupator vršil svoja grozodejstva, streljal talce in požigal. Mnogo vaščanov se je borilo v partizanskih vrstah in mnogo jih je žrtvovalo življenje za svobodo.

Po osvoboditvi je bila vas kot ena družina. S skupnim prostovoljnim delom je celila rane, ki jih ji je zadal okupator. Tako je bilo prvo leto po osvoboditvi, potem pa se je vas začela cepiti na dva tabora. Vzajemnost je postala mnogo manjša.

V zadnjem času je Ljubno doletela nova nesreča. Vas je zajel požar in napravil mnogo škode. Ta nesreča je zopet zedinila prebivalce, ki so v kratkem času dosegli zelo lepe uspehe pri obnovi pogorišč. Uspehi so bili doseženi s prostovoljnim delom vseh vaščanov. Prav tu lahko vidimo, kaj zmore požrtvovalno, skupno in prostovoljno delo. Nova nesreča, ki je zopet združila vaščane, naj jih združuje tudi potem, ko bodo njeni sledovi zabrisani. Tudi potem naj jih združuje zavest in delo za skupnost, da bo slavna zgodovina Ljubnega neomadeževana

Vir: Jeseniški kovinar, 2. 4. 1949

1952

Življenje in delo v Ljubnem se je razživelo. Delo mladinske organizacije v Ljubnem se je v zadnjem času razživelo. Sklep glede smučarskih tekem je mladina zadovoljivo rešila, tako glede organizacije tekmovanja kakor glede udeležbe. Kar pa je še posebej hvale vredno, pa je to, da je ljubenska mladina pritegnila v svojo sredo in navdušila za smučarski šport tudi pionirje. Škoda je le, da Telovadno društvo v Ljubnem ne zna ali

noče izkoristiti te vneme mladega rodu do zimskega športa, medtem ko vse druge organizacije podpirajo prizadevanje mladine.

Razen športa pa se mladina v Ljubnem navdušuje tudi za kulturno prosvetne prireditve. Težave, ki jih pri tem delu tarejo, pa bodo premagali in uspehi ne bodo izostali, če jih bo vodila večša roka, ki je za sedaj žal ni.

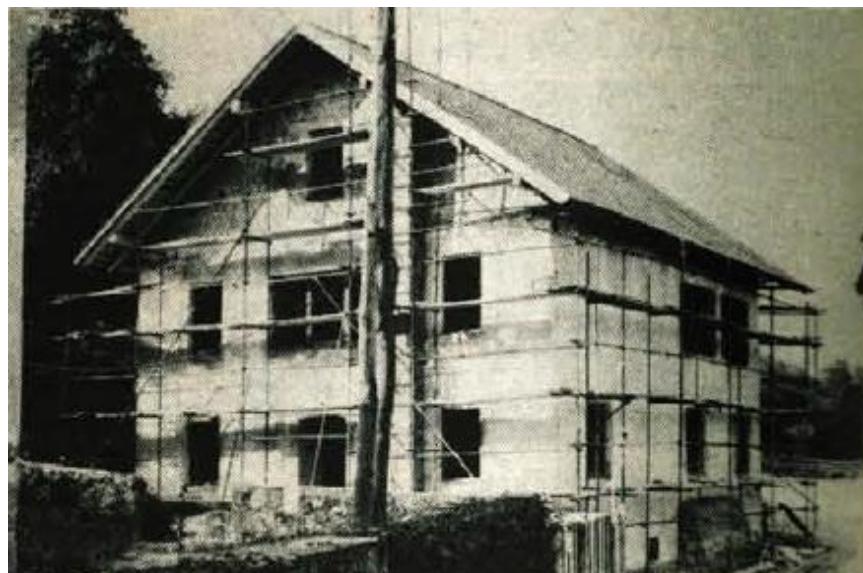
Gorenjski glas, 8. 3. 1952

1954

Pozicija Ljubnega, 1954
Vir: Selanov reliefni zemljevid

1978

Ljubno. – Za obnovo podružnične šole v Ljubnem so prispevali krajan po 400 dinarjev na zaposlenega in po 200 dinarjev upokojenci. / Foto: F. Perdan.

Vir: Glas, 1. 9. 1978

.....

To je osnovna mapa, kjer bodo zbrani članki, ki jih bomo o Ljubnem (in okolici) našli v digitaliziranih starih časopisih. Začasno bodo nekaj časa v tej mapi tudi najstarejše podobe (vedute, slike, fotografije ...), karte (zemljevidi, mape ...) in podobno (npr. skeni občinskih žigov, poštnih žigov ...).

Ko bo vsega preveč, bomo mapo razdelili v dve; v bistvu bomo iz te mape naredili bogatejšo mapo, ki bo nosila naslov »Zgodovina Ljubnega«. V to mapo pa bomo potem vlagali vse, kar bomo našli (in seveda lahko pretipkali ali poskenirali) o tem koncu naše občine.

Tak primer so »dobravske mape«. Kaj vse se da najti o majhnih zaselkih pa nam je pokazal g. Rok Gašperšič z fenomenalno knjigo *Monografija vasi Mišače*.

Nam znana literatura, ki govori o zgodovini Ljubnem (in okolici):

Glej exel dokument.

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 30. 6. 2017

glavrencak@gmail.com